

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības “Oficiālajā Vēstnesī” un ir pieejamas datubāzē “Eur-Lex”. Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► **B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2015/849**

(2015. gada 20. maijs)

par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

		Nr.	Lappuse	Datums
► M1	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/843 (2018. gada 30. maijs)	L 156	43	19.6.2018.

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES)
2015/849**

(2015. gada 20. maijs)

par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

1. pants

1. Šīs direktīvas mērķis ir nepieļaut to, ka Savienības finanšu sistēma tiek izmantota nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana ir aizliegta.

3. Šajā direktīvā par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu tiek uzskatīta šāda rīcība, ja tā izdarīta ar nodomu:

a) īpašuma konversija vai nodošana, zinot, ka šāds īpašums ir iegūts noziedzīgā darbībā vai piedaloties šādā darbībā, lai slēptu vai maskētu šā īpašuma nelikumīgo izcelsmi vai lai palīdzētu jebkurai personai, kas ir iesaistīta šādas darbības pasūtīšanā, izvairīties no minētās personas rīcības juridiskajām sekām;

b) īpašuma patiesās būtības, izcelsmes, atrašanās vietas, izvietojuma, aprites, tiesību uz to slēpšana vai maskēšana vai īpašuma piederības slēpšana vai maskēšana, zinot, ka šāds īpašums iegūts noziedzīgā darbībā vai piedaloties šādā darbībā;

c) īpašuma iegūšana, valdījums vai lietošana, tā saņemšanas laikā zinot, ka šāds īpašums iegūts noziedzīgā darbībā vai piedaloties šādā darbībā;

d) piedalīšanās kādā no darbībām, kas minētas a), b) un c) apakšpunktā, apvienošanās minēto darbību izdarīšanai, izdarīšanas mēģinājums, palīdzība to veikšanā, pamudināšana uz tām, padomu došana vai izpildes atvieglošana.

▼B

4. Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana tiek uzskatīta par tādu pat tad, ja darbības, kuras radījušas īpašumu, kas jālegalizē, veiktas citas dalībvalsts vai trešās valsts teritorijā.

5. Šajā direktīvā “teroristu finansēšana” nozīmē finanšu līdzekļu nodrošināšanu vai vākšanu jebkādā veidā, tieši vai netieši, ar nodomu, ka tie jāizmanto, vai apzinoties, ka tos izmantos, pilnībā vai daļēji, lai veiktu jebkuru nodarījumu Padomes Pamatlēmuma 2002/475/TI ⁽¹⁾ 1.–4. panta nozīmē.

6. Apzināšanos, nodomu vai motīvu, kas ir 3. un 5. punktā minēto darbību sastāvdaļa, var konstatēt, pamatojoties uz objektīviem faktiskiem apstākļiem.

2. pants

1. Šo direktīvu piemēro šādiem atbildīgajiem subjektiem:

- 1) kredītiestādēm;
- 2) finanšu iestādēm;
- 3) šādām fiziskām vai juridiskām personām, kas darbojas, lai veiktu savu profesionālo darbību:

▼M1

- a) revidentiem, ārštata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem, un jebkurai citai personai, kura apņemas tieši vai ar citu tādu personu starpniecību, kuras saistītas ar minēto citu personu, sniegt materiālu atbalstu, palīdzību vai konsultācijas nodokļu jautājumos kā pamatdarbību vai profesionālo darbību;

▼B

- b) notāriem un citiem neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem, ja tie piedalās – vai nu darbojoties savu klientu vārdā un labā jebkādā finanšu vai nekustamā īpašuma darījumā, vai palīdzot darījumu plānošanā vai veikšanā sava klienta labā attiecībā uz:
 - i) nekustama īpašuma vai saimniecisku vienību pirkšanu un pārdošanu;
 - ii) klienta naudas, vērtspapīru vai citu aktīvu pārvaldīšanu;
 - iii) banku, krājkontu vai vērtspapīru kontu atvēršanu vai pārvaldīšanu;
 - iv) to ieguldījumu veikšanu, kas vajadzīgi uzņēmumu izveidošanai; vadīšanai vai pārvaldīšanai;

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/475/TI (2002. gada 13. jūnijs) par terorisma apkarošanu (OV L 164, 22.6.2002., 3. lpp.).

▼B

- v) trastu, uzņēmumu, fondu vai līdzīgu struktūru izveidošanu, vadīšanu vai pārvaldīšanu;
- c) trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējiem, kas nav ietverti a) vai b) apakšpunktā;

▼M1

- d) nekustamā īpašuma aģentiem, tostarp gadījumos, kad tie rīkojas kā nekustamā īpašuma nomas starpnieki, taču tikai attiecībā uz darījumiem, kuriem ikmēneša nomas maksa ir EUR 10 000 vai vairāk;

▼B

- e) citām personām, kas tirgojas ar precēm, tiktāl, ciktāl maksājumi tiek veikti vai saņemti skaidrā naudā EUR 10 000 apmērā vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai darījumu veic kā vienu operāciju vai kā vairākas operācijas, kuras, iespējams, ir saistītas;

- f) azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem;

▼M1

- g) valūtas maiņas pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic virtuālo valūtu un papīra valūtu apmaiņu;

- h) digitālo maku pakalpojumu sniedzējiem;

- i) personām, kas darbojas vai rīkojas kā starpnieki mākslas darbu tirdzniecībā, tostarp gadījumos, kad to veic mākslas galerijas un izsoļu nami, ja darījuma vai saistītu darījumu virknes vērtība ir EUR 10 000 vai vairāk;

- j) personām, kas nodarbojas ar glabāšanu, darbojas vai rīkojas kā starpnieki mākslas darbu tirdzniecībā, gadījumos, kad to veic brīvostas, ja darījuma vai saistītu darījumu virknes vērtība ir EUR 10 000 vai vairāk.

▼B

2. Izņemot kazino un ņemot vērā pienācīgu risku izvērtējumu, dalībvalstis var nolemt atļaut dažu azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem pilnīgi vai daļēji nepiemērot valsts noteikumus, ar kuriem transponē šo direktīvu, pamatojoties uz pārbaudīto zemo risku, kas izriet no šādu pakalpojumu būtības un vajadzības gadījumā arī no operāciju apjoma.

Citu faktoru starpā, kurus dalībvalstis ņem vērā savos riska izvērtējumos, tās izvērtē arī piemērojamo darījumu neaizsargātības pakāpi, tostarp attiecībā uz izmantotajām maksājumu metodēm.

Riska izvērtējumos dalībvalstis norāda, kā tās ir ņēmušas vērā visus attiecīgos secinājumus, kas iekļauti ziņojumos, ko Komisijas izdevusi, ievērojot 6. pantu.

Par visiem lēmumiem, ko dalībvalsts pieņēmusi, ievērojot pirmo daļu, kopā ar pamatojumu, kas balstīts uz specifisko riska izvērtējumu, paziņo Komisijai. Komisija minēto lēmumu dara zināmu pārējām dalībvalstīm.

▼B

3. Dalībvalstis var nolemt, ka šī direktīva neattiecas uz personām, kas finanšu darbību veic reti vai ļoti ierobežotā apmērā, ja pastāv tikai zems nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi šādi kritēriji:

- a) finanšu darbība ir ierobežota ar skaidriem nosacījumiem;
- b) finanšu darbība ir ierobežota uz darījuma pamata;
- c) finanšu darbība nav šādu personu pamatdarbība;
- d) finanšu darbība ir palīgdarbība un ir tieši saistīta ar šādu personu pamatdarbību;
- e) šādu personu pamatdarbība nav 1. punkta 3) apakšpunkta a) līdz d) punktā vai f) punktā minētā darbību;
- f) finanšu darbība tiek nodrošināta tikai šādu personu pamatdarbības klientiem un parasti netiek piedāvāta sabiedrībai.

Pirmā daļa neattiecas uz personām, kas veic naudas pārveduma darbību, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/64/EK ⁽¹⁾ 4. panta 13) punktā.

4. Šā panta 3. punkta a) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis nosaka prasību, ka finanšu darbības kopējais apgrozījums nepārsniedz robežvērtību, kurai ir jābūt pietiekami zemai. Minēto robežvērtību nosaka valsts līmenī atkarībā no finanšu darbības veida.

5. Šā panta 3. punkta b) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis piemēro maksimālu robežvērtību uz klientu un uz vienu darījumu neatkarīgi no tā, vai darījumu veic ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas. Minēto maksimālo robežvērtību nosaka valsts līmenī atkarībā no finanšu darbības veida. Tā ir pietiekami zema, lai nodrošinātu, ka attiecīgo darījumu veidi ir nepraktiska un neefektīva metode nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un tā nepārsniedz EUR 1 000.

6. Šā panta 3. punkta c) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis nosaka prasību, ka finanšu darbības apgrozījums nepārsniedz 5 % no attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas kopējā apgrozījuma.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.).

▼B

7. Novērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku šā panta nolūkā, dalībvalstis pievērš īpašu uzmanību jebkurai finanšu darbībai, par kuru uzskata, ka tās būtības dēļ to jo īpaši ir iespējams izmantot vai ļaunprātīgi izmantot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.

8. Lēmumos, ko dalībvalstis pieņem, ievērojot 3. punktu, norāda iemeslus, kas ir to pamatā. Dalībvalstis var nolemt atcelt šādus lēmumus, ja apstākļi mainās. Dalībvalstis šādus lēmumus paziņo Komisijai. Komisija šādus lēmumus paziņo pārējām dalībvalstīm.

9. Dalībvalstis nosaka uz riska faktoru balstītas pārraudzības darbības vai veic citus atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka atbrīvojumu, kas piešķirts ar lēmumiem, ievērojot šo pantu, neizmanto ļaunprātīgi.

3. pants

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “kreditīestāde” ir kreditīestāde, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, tostarp tās filiāles, kas definētas minētās regulas 4. panta 1. punkta 17) apakšpunktā un kas atrodas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai tās galvenais birojs atrodas Savienībā vai trešā valstī;
- 2) “finanšu iestāde” ir:
 - a) uzņēmums, kas nav kreditīestāde un kas veic vienu vai vairākas darbības, kuras ir uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES ⁽²⁾ I pielikuma 2.–12. punktā un 14. un 15. punktā, tostarp darbības, ko veic valūtas maiņas punkti (*bureaux de change*);
 - b) apdrošināšanas sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK ⁽³⁾ 13. panta 1. punktā, ciktāl tā veic dzīvības apdrošināšanas darbības, kuras noteiktas minētajā direktīvā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenčuālajām prasībām attiecībā uz kreditīestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kreditīestāžu darbībai un kreditīestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenčuālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksāspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

▼B

- c) ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;
 - d) kolektīvo ieguldījumu uzņēmums, kas tirgojas ar savām daļām vai ieguldījumu apliecībām;
 - e) apdrošināšanas starpnieks, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/92/EK ⁽²⁾ 2. panta 5) punktā, ja tas veic dzīvības apdrošināšanu vai cita veida pakalpojumus, kas saistīti ar ieguldījumiem, izņemot nolīgtu apdrošināšanas starpnieku, kas definēts minētā panta 7) punktā;
 - f) šā punkta a)–e) apakšpunktā minēto finanšu iestāžu filiāles, ja tās atrodas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai to galvenais birojs atrodas dalībvalstī vai trešā valstī;
- 3) “īpašums” ir jebkāda veida aktīvi neatkarīgi no tā, vai tie ir ķermeņiski vai bezķermeņiski, kustami vai nekustami, taustāmi vai netaustāmi, un juridiskie dokumenti vai instrumenti jebkādā veidā, tostarp elektroniskā vai digitālā veidā, kas liecina par īpašumtiesībām vai par daļu šādos aktīvos;
- 4) “noziedzīga darbība” ir jebkāda veida noziedzīga iesaistīšanās šādu smagu noziegumu veikšanā:

▼M1

- a) teroristu nodarījumi, nodarījumi, kas saistīti ar teroristu grupu, un ar teroristu darbībām saistīti nodarījumi, kā izklāstīts Direktīvas (ES) 2017/541 ⁽³⁾ II un III sadaļā;

▼B

- b) jebkurš nodarījums, kas minēts Apvienoto Nāciju Organizācijas 1988. gada Konvencijas pret narkotisko un psihotropo vielu nelegālu apriti 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

▼M1

- c) noziedzīgu organizāciju darbības, kā definēts Padomes Pamatlēmuma 2008/841/TI ⁽⁴⁾ 1. panta 1) punktā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/92/EK (2002. gada 9. decembris) par apdrošināšanas starpniecību (OV L 9, 15.1.2003., 3. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 (2017. gada 15. marts) par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI (OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Pamatlēmums 2008/841/TI (2008. gada 24. oktobris) par cīņu pret organizēto noziedzību (OV L 300, 11.11.2008., 42. lpp.).

▼B

- d) krāpšana, ja tā ir vismaz nopietna, kas skar Savienības finansiālās intereses, kā to nosaka Konvencijas par Eiropas Kopienų finansiālo interešu aizsardzību ⁽¹⁾ 1. panta 1. punkts un 2. panta 1. punkts;
 - e) korupcija;
 - f) visi noziedzīgi nodarījumi, tostarp nodokļu noziegumi saistībā ar tiešajiem un netiešajiem nodokļiem un kā tie definēti dalībvalstu tiesību aktos, kas sodāmi ar brīvības atņemšanu vai ieslodzījumu, kura maksimālais ilgums ir lielāks par vienu gadu, vai attiecībā uz dalībvalstīm, kurām to tiesību sistēmās ir noteikts minimālais soda ilgums par noziedzīgiem nodarījumiem, visi noziedzīgi nodarījumi, kas sodāmi ar brīvības atņemšanu vai ieslodzījumu, kura minimālais ilgums ir vairāk nekā seši mēneši;
- 5) “pašregulējuma struktūra” ir struktūra, kas pārstāv profesijas pārstāvjus un piedalās to darba regulēšanā, kad tie veic konkrētas uzraudzības vai pārraudzības veida funkcijas un nodrošina to noteikumu izpildi, kas uz tiem attiecas;
- 6) “faktiskais īpašnieks” ir jebkura(-as) fiziska(-as) persona(-as), kurai(-ām) faktiski pieder klients vai kura(-as) šo klientu kontrolē, un/vai fiziska(-as) persona(-as), kuras vārdā darījums vai darbība tiek veikta, un ir vismaz:
- a) attiecībā uz korporatīvām vienībām:
 - i) fiziska(-as) persona(-as), kas faktiski ir kādas juridiskas vienības īpašnieks(-i) vai to kontrolē, jo tai (tām) tieši vai netieši pieder pietiekama akciju, balsstiesību vai īpašumtiesību daļas procentuālā attiecība minētajā vienībā, tostarp ar uzrādītāja akciju daļu vai kontroles ar citiem līdzekļiem palīdzību, un kas nav regulēta tirgus sarakstos iekļauts uzņēmums, uz kuru attiecas informācijas izpaušanas prasības atbilstīgi Savienības tiesību aktiem vai līdzvērtīgi starptautiski standarti, kas nodrošina informācijas par īpašumtiesībām pienācīgu pārredzamību.

25 % akciju turējums plus viena akcija vai vairāk nekā 25 % īpašumtiesību daļa klientā, kas pieder fiziskai personai, ir pazīme, kas liecina par tiešajām īpašumtiesībām. 25 % akciju turējums plus viena akcija vai vairāk nekā 25 % īpašumtiesību daļa klientā, kas pieder korporatīvai vienībai, ko kontrolē fiziska(-as) persona(-as), vai vairākām korporatīvām vienībām, ko kontrolē tā (tās) pati (pašas) fiziskā(-ās) persona(-as), ir pazīme, kas liecina par netiešām īpašumtiesībām. To piemēro, neskarot dalībvalstu tiesības nolemt, ka mazāka procentuālā attiecība var liecināt par īpašumtiesībām vai kontroli. Kontroli, ko īsteno ar citu līdzekļu palīdzību, var noteikt *inter alia* saskaņā ar kritērijiem, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES ⁽²⁾ 22. panta 1.–5. punktā;

⁽¹⁾ OV C 316, 27.11.1995., 49. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

▼B

- ii) ja pēc tam, kad ir izmantoti visi iespējamie līdzekļi un ar noteikumu, ka aizdomām nav nekāda pamata, nav identificēta neviena persona saskaņā ar i) punktu vai ir šaubas par to, vai identificētā(-ās) persona(-as) ir faktiskais(-ie) īpašnieks(-i), – fiziska(-as) persona(-as), kas ieņem augstākās vadības amatu(-us), atbildīgie subjekti dokumentē darbības, kas veiktas, lai identificētu faktiskos īpašniekus saskaņā ar i) punktu un šo punktu;

▼M1

- b) attiecībā uz trastiem – visas šādas personas:

- i) trasta dibinātājs(-i);
- ii) pilnvarotā(-ās) persona(-as);
- iii) pārraudzītājs(-i), ja tāds(-i) ir;
- iv) labuma guvēji; vai – ja vēl nav noteiktas fiziskas personas, kas ir labuma guvējas no juridiska veidojuma vai juridiskas vienības –, personu grupa, kuru interesēs ir izveidots vai darbojas juridisks veidojums vai juridiska vienība;
- v) jebkura cita fiziskā persona, kas faktiski īsteno galējo kontroli pār trastu, izmantojot tiešas vai netiešas īpašumtiesības vai citus līdzekļus;

▼B

- c) attiecībā uz juridiskām vienībām, tādām kā fondi, un juridiskiem veidojumiem, kas ir līdzīgi trastiem, – fiziskā(-ās) persona(-as), kura(-as) ieņem amatu(-us), kas ir līdzvērtīgs(-i) vai līdzīgs(-i) b) punktā minētajiem;

- 7) “trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējs” ir jebkura persona, kura, veicot savu darījumdarbību, nodrošina trešai personai jebkurus no turpmāk minētajiem pakalpojumiem:

- a) sabiedrību vai citu juridisko personu veidošana;
- b) sabiedrības direktora vai vadītāja, pilnsabiedrības biedra vai līdzīga amata pienākumu veikšana attiecībā uz citām juridiskām personām vai nokārtošana, ka cita persona veic minētos pienākumus;
- c) juridiskās adreses, darījumdarbības, korespondences vai administratīvās adreses un citu saistītu pakalpojumu nodrošināšana sabiedrībai, pilnsabiedrībai vai citai juridiskai personai vai juridiskam veidojumam;
- d) darbošanās kā pilnvarotai personai trastā vai līdzīgā juridiskā veidojumā vai nokārtošana, ka cita persona veic šīs darbības;

▼B

- e) darbošanās kā akcionāra pārstāvim citas personas vārdā, kas nav regulētā tirgū kotēts uzņēmums, uz kuru attiecas informācijas izpaušanas prasības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai līdzvērtīgi starptautiski standarti, vai nokārtošana, ka cita persona veic šīs darbības;
- 8) “korespondentattiecības” ir:
- a) banku pakalpojumi, kurus viena banka kā korespondentbanka sniedz citai bankai kā respondentbankai un kuri var ietvert norēķinu vai cita pasīvu konta un saistītu pakalpojumu sniegšanu, piemēram, naudas pārvaldību, starptautiskos līdzekļu pārvedumus, norēķinus par čekiem, pastarpinātos kontus un ārvalstu valūtas maiņas pakalpojumus;
 - b) attiecības starp kredītiestādēm, starp finanšu iestādēm, kā arī kredītiestāžu un finanšu iestāžu starpā, ja korespondentiestāde sniedz respondentiestādei līdzīgus pakalpojumus un kas ietver attiecības, kuras izveidotas vērtspapīru darījumiem vai līdzekļu pārvedumiem;
- 9) “politiski redzama persona” ir fiziska persona, kura ieņem vai ir ieņēmusi svarīgus publiskus amatus, un ietver:
- a) valsts vadītājus, valdības vadītājus, ministrus un ministru vietniekus vai palīgus;
 - b) parlamenta deputātus vai līdzīgus likumdošanas struktūru locekļus,
 - c) politisko partiju vadības struktūru locekļi;
 - d) augstāko tiesu, konstitucionālo tiesu vai citu augsta līmeņa tiesu struktūru locekļi, kuru lēmumus tālāk nepārsūdz, izņemot izņēmuma gadījumos;
 - e) revīzijas palātu vai centrālo banku valdes locekļi;
 - f) vēstnieki, pagaidu lietveži (*chargés d'affaires*) un augsta ranga virsnieki bruņotajos spēkos;
 - g) valsts uzņēmumu administratīvo, vadības vai uzraudzības struktūru locekļi;
 - h) starptautiskas organizācijas direktori, direktoru vietnieki un valdes locekļi vai personas, kas ieņem tiem līdzvērtīgus amatus.
- Neviens no a) līdz h) punktā minētajiem publiskajiem amatiem neietver vidēja ranga vai zemāka līmeņa ierēdņus;
- 10) “ģimenes locekļi” ir:
- a) politiski redzamas personas laulātais(-ā), vai persona, kas tiek uzskatīta par līdzvērtīgu politiski redzamas personas laulātajam;

▼B

- b) bērni un viņu laulātie vai personas, kas tiek uzskatītas par līdzvērtīgām politiski redzamas personas laulātajam;
 - c) politiski redzamas personas vecāki;
- 11) "personas, par kurām ir zināms, ka tās ir cieši saistītas" ir:
- a) fiziskas personas, par kurām ir zināms, ka viņām ir kopīgas faktiskas īpašumtiesības uz juridiskām vienībām vai juridiskiem veidojumiem vai jebkuras citas tuvas darījumu attiecības ar politiski redzamu personu;
 - b) fiziskas personas, kuras ir vienīgās juridiskas vienības vai juridiska veidojuma faktiskās īpašnieces, par kuru ir zināms, ka tā ir izveidota politiski redzamas personas labā *de facto*;
- 12) "augstākā vadība" ir ierēdnis vai darbinieks, kam ir pietiekamas zināšanas par iestādes pakļautību nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riskiem un pietiekami augsta līmeņa amats, lai pieņemtu lēmumus, kas skar iestādes pakļautību riskam, un viņam nav visos gadījumos jābūt valdes loceklim;
- 13) "darījumu attiecības" ir darījumu, profesionālas vai komerciālas attiecības, kas ir saistītas ar atbildīgā subjekta profesionālo darbību un kam kontakta nodibināšanas brīdī ir ilgstošs mērķis;
- 14) "azartspēļu pakalpojumi" ir pakalpojums, kas ietver likmes ar naudas vērtību azartspēlēs, tostarp tādās, kuras ietver prasmes elementu, piemēram, izlozēs, kazino spēlēs, pokera spēlēs un derību darījumos, un kuri tiek sniegti fiziskā atrašanās vietā vai ar jebkādiem līdzekļiem attālināti, ar elektroniskiem līdzekļiem vai ar jebkādas citas sakaru tehnoloģijas starpniecību, un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla lūguma;
- 15) "grupa" ir tādu uzņēmumu grupa, kas sastāv no mātesuzņēmuma, tā meitasuzņēmumiem un vienībām, kurās mātesuzņēmumam vai tā meitasuzņēmumiem ir dalība, kā arī uzņēmumi, kuru starpā pastāv attiecības Direktīvas 2013/34/ES 22. panta nozīmē;

▼M1

- 16) "elektroniskā nauda" ir elektroniskā nauda, kā definēts Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 2. punktā, izņemot monetāro vērtību, kas minēta minētās direktīvas 1. panta 4. un 5. punktā;

▼B

- 17) "čaulas banka" ir kredītiestāde vai finanšu iestāde, vai iestāde, kas veic tādas darbības, kuras ir līdzvērtīgas tām, kādas veic kredītiestādes vai finanšu iestādes, un kas ir inkorporēta jurisdikcijā, kurā tā fiziski neatrodas, ietverot tās faktisko vadību, un tā nav saistīta ar kādu regulētu finanšu grupu;

▼ M1

- 18) “virtuālās valūtas” ir vērtības digitāls atspoguļojums, ko neizsniedz vai negarantē centrālā banka vai valsts iestāde, kas nav obligāti piesaistītas likumīgi izveidotai valūtai un kurām nav valūtas vai naudas juridiskā statusa, bet ko fiziskas vai juridiskas personas pieņem kā maiņas līdzekli un ko var pārskaitīt, glabāt un tirgot elektroniskā veidā;
- 19) “digitālo maku pakalpojumu sniedzējs” ir vienība, kas sniedz pakalpojumus, lai savu klientu vārdā aizsargātu privātas šifrēšanas atslēgas virtuālo valūtu turēšanai, glabāšanai un pārskaitīšanai.

▼ B*4. pants*

1. Dalībvalstis, saskaņā ar uz risku balstītu pieeju, nodrošina, ka šīs direktīvas darbības joma pilnīgi vai daļēji tiek attiecināta uz tām profesijām un uzņēmumu kategorijām, kas nav 2. panta 1. punktā minētie atbildīgie subjekti, bet kas veic darbības, kuras ir īpaši piemērotas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.

2. Ja kāda dalībvalsts attiecina šīs direktīvas darbības jomu uz citām profesijām vai uzņēmumu kategorijām, kas nav minētas 2. panta 1. punktā, tā par savu lēmumu paziņo Komisijai.

5. pants

Lai nepieļautu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, dalībvalstis šīs direktīvas darbības jomā var pieņemt vai paturēt spēkā stingrākus noteikumus, ievērojot Savienības tiesību aktus.

*2. IEDAĻA****Riska izvērtējums****6. pants*

1. Komisija veic tādu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku izvērtējumu, kuri ietekmē iekšējo tirgu un kuri saistīti ar pārrobežu darbībām.

Šajā nolūkā Komisija līdz 2017. gada 26. jūnijam sagatavo ziņojumu, kurā identificē, analizē un novērtē minētos riskus Savienības līmenī. Pēc tam Komisija ziņojumu atjaunina ik pēc diviem gadiem vai biežāk, ja nepieciešams.

2. Šā panta 1. punktā minētais ziņojums ietver vismaz šādus aspektus:

▼B

- a) iekšējā tirgus jomas, kuras visvairāk pakļautas riskam;

▼M1

- b) riskus, kas saistīti ar katru attiecīgo nozari, tostarp, ja pieejamas, *Eurostat* sniegtās aplēses par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas naudas summām katrā no minētajām nozarēm;
- c) visplašāk izplatītos līdzekļus, kurus noziedznieki izmanto nelikumīgo ieņēmumu legalizēšanai, tostarp, ja pieejami, tos, kurus īpaši izmanto darījumos starp dalībvalstīm un trešām valstīm, neatkarīgi no kādas trešās valsts identificēšanas kā augsta riska valsti, ievērojot 9. panta 2. punktu.

3. Komisija dara 1. punktā minēto ziņojumu pieejamu dalībvalstīm un atbildīgajiem subjektiem, lai palīdzētu tiem identificēt, izprast, pārvaldīt un mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku un lai ļautu citām iesaistītajām personām, tostarp valstu likumdevējiem, Eiropas Parlamentam, Eiropas uzraudzības iestādēm (EUI) un *FIU* pārstāvjiem labāk izprast riskus. Ziņojumus publisko vēlākais sešus mēnešus pēc tam, kad tie darīti pieejami dalībvalstij, izņemot tās ziņojuma daļas, kas satur klasificētu informāciju.

▼B

4. Komisija sniedz dalībvalstīm ieteikumus par pasākumiem, kas ir piemēroti identificēto risku novēršanai. Gadījumā, ja dalībvalstis nolemj savas valsts nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmam nepiemērot kādu no ieteikumiem, tās par to paziņo Komisijai un sniedz pamatojumu šādam lēmumam.

5. Līdz 2016. gada 26. decembrim EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību sniedz atzinumu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, kas skar Savienības finanšu sektoru ("kopīgais atzinums"). Pēc tam EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību atzinumu sniedz reizi divos gados.

6. Veicot 1. punktā minēto izvērtēšanu, Komisija organizē darbu Savienības līmenī, ņem vērā 5. punktā minētos kopīgos atzinumus un iesaista dalībvalstu ekspertus, kas darbojas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas jomā, dalībvalstu *FIU* pārstāvjus un vajadzības gadījumā arī citas Savienības līmeņa struktūras. Komisija kopīgos atzinumus dara pieejamus dalībvalstīm un atbildīgajiem subjektiem, lai tiem palīdzētu identificēt, pārvaldīt un mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku.

7. Reizi divos gados vai vajadzības gadījumā biežāk Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par secinājumiem, kas izriet no regulārajiem riska izvērtējumiem, un par darbībām, kas veiktas, pamatojoties uz minētajiem secinājumiem.

▼B*7. pants*

1. Katra dalībvalsts veic attiecīgus pasākumus, lai identificētu, izvērtētu, izprastu un mazinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas to skar, kā arī ar datu aizsardzību saistītas problēmas, kuras attiecas uz minētajām jomām. Tā regulāri atjaunina minēto riska izvērtējumu.

2. Katra dalībvalsts ieceļ iestādi vai izveido mehānismu, lai koordinētu valsts rīcību saistībā ar 1. punktā minētajiem riskiem. Minēto iestādi vai mehānismu aprakstu dara zināmu Komisijai, EUI un citām dalībvalstīm.

3. Veicot šā panta 1. punktā minētos riska izvērtējumus, dalībvalstis izmanto 6. panta 1. punktā minētā ziņojuma secinājumus.

4. Attiecībā uz 1. punktā minēto riska izvērtējumu, katra dalībvalsts:

- a) izmanto to, lai uzlabotu savu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmu, jo īpaši apzinot visas jomas, kurās atbildīgajiem subjektiem jāpiemēro pastiprināti pasākumi, un vajadzības gadījumā precizējot veicamos pasākumus;
- b) vajadzības gadījumā apzina nozares vai jomas, kurās pastāv zemāks vai augstāks nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks;
- c) izmanto to, piešķirot resursus un nosakot to piešķiršanas prioritāti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanai;
- d) izmanto to, lai katrai nozarei vai jomai nodrošinātu atbilstošu noteikumu izstrādi saskaņā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem;
- e) attiecīgo informāciju nekavējoties dara pieejamu atbildīgajiem subjektiem, lai palīdzētu tiem veikt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riska izvērtējumus;

▼M1

- f) paziņo sava nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīma institucionālo struktūru un vispārīgās procedūras, tostarp *FIU*, nodokļu iestādes un prokurorus, kā arī piešķirtos cilvēkresursus un finanšu līdzekļus, ciktāl šī informācija ir pieejama;
- g) ziņo par valsts veiktajiem pasākumiem un resursiem (darbaspēku un budžetu), kas piešķirti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanai.

▼ **M1**

5. Dalībvalstis savu riska izvērtējumu rezultātus, tostarp to atjauninājumus, dara pieejamus Komisijai, EUI un pārējām dalībvalstīm. Attiecīgā gadījumā citas dalībvalstis var sniegt būtisku papildinformāciju dalībvalstij, kas veic riska izvērtējumu. Izvērtējuma kopsavilkumu dara publiski pieejamu. Minētajā kopsavilkumā neiekļauj klasificētu informāciju.

▼ **B**

8. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgie subjekti veic attiecīgus pasākumus, lai identificētu un izvērtētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, ņemot vērā riska faktorus, tostarp tādus, kas saistīti ar to klientiem, valstīm vai ģeogrāfiskajām zonām, produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem. Minētie pasākumi ir samērīgi ar atbildīgo subjektu būtību un lielumu.

2. Šā panta 1. punktā minētos riska izvērtējumus dokumentē, regulāri atjaunina un dara pieejamus attiecīgajām kompetentajām iestādēm un attiecīgajām pašregulējuma struktūrām. Kompetentās iestādes var nolemt, ka atsevišķi dokumentēti riska izvērtējumi nav vajadzīgi, ja konkrētais nozarei raksturīgais risks ir skaidrs un saprotams.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgajiem subjektiem ir izstrādāta politika, kontrole un procedūras, kā mazināt un efektīvi pārvaldīt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas identificēti Savienības, dalībvalsts un atbildīgā subjekta līmenī. Minētā politika, kontrole un procedūras ir samērīgas ar atbildīgo subjektu būtību un lielumu.

4. Politika, kontrole un procedūras, kas minētas 3. punktā, ietver:

- a) iekšējās politikas, kontroles un procedūru izstrādi, tostarp modeļu riska pārvaldības praksi, klienta uzticamības pārbaudes, ziņošanu, informācijas uzglabāšanu, iekšējo kontroli, atbilstības pārvaldību, tostarp, ja tas ir lietderīgi, ņemot vērā darījumdarbības apmēru un būtību, atbilstības uzraudzības amatpersonas iecelšanu vadības līmenī, un darbinieku pārbaudes;
- b) ja tas ir lietderīgi, ņemot vērā darījumdarbības apmēru un būtību, neatkarīgu revīzijas funkciju, lai pārbaudītu a) punktā minēto iekšējo politiku, kontroli un procedūras.

5. Dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem saņemt savas augstākās vadības apstiprinājumu politikai, kontrolei un procedūrām, ko tie ievieš un vajadzības gadījumā pārbauda un pastiprina veiktos pasākumus.

▼B

3. IEDAĻA

Trešo valstu politika

9. pants

1. Lai aizsargātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, apzina to trešo valstu jurisdikcijas, kurām šo valstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmos ir stratēģiskas nepilnības, kas rada būtiskus draudus Savienības finanšu sistēmai ("augsta riska trešās valstis").

▼M1

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 64. pantu, lai identificētu augsta riska trešās valstis, ņemot vērā stratēģiskas nepilnības jo īpaši šādās jomās:

- a) trešās valsts nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas tiesiskais regulējums un institucionālā sistēma, jo īpaši:
 - i) kriminālbildības noteikšana par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu;
 - ii) pasākumi kas saistīti ar klienta uzticamības pārbaudi;
 - iii) prasības attiecībā uz informācijas uzglabāšanu;
 - iv) prasības ziņot par aizdomīgiem darījumiem;
 - v) pareizas un savlaicīgas informācijas par juridisko personu un veidojumu faktiskajiem īpašniekiem pieejamība kompetentajām iestādēm;
- b) trešās valsts kompetento iestāžu pilnvaras un procedūras nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas nolūkā, tostarp pietiekami efektīvas, samērīgas un atturošas sankcijas, kā arī trešās valsts prakse sadarbībā un informācijas apmaiņā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm;
- c) trešās valsts nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas sistēmas efektivitāte, vēršoties pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas riskiem.

▼B

3. Šā panta 2. punktā minētos deleģētos aktus pieņem viena mēneša laikā pēc minētajā punktā minēto stratēģisko nepilnību konstatēšanas.

▼M1

4. Izstrādājot 2. punktā minētos deleģētos aktus, Komisija ņem vērā attiecīgos novērtējumus, izvērtējumus vai ziņojumus, ko sagatavojušas starptautiskas organizācijas un standartu noteikšanas iestādes, kuras ir kompetentas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā.

▼B

II NODAĻA

KLIENTA UZTICAMĪBAS PĀRBAUDE

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

10. pants

▼M1

1. Dalībvalstis aizliedz savām kredītiestādēm un finanšu iestādēm uzturēt anonīmus kontus, anonīmas darījumu grāmatiņas vai anonīmus individuālos seifus. Dalībvalstis jebkurā gadījumā pieprasa, lai esošu anonīmo kontu, anonīmo darījumu grāmatiņu vai anonīmo individuālo seifu īpašnieki un labuma guvēji tiktu pakļauti klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem ne vēlāk kā 2019. gada 10. janvārī un jebkurā gadījumā – pirms šādi konti, darījumu grāmatiņas vai seifi tiek jebkādā veidā izmantoti.

▼B

2. Dalībvalstis veic pasākumus, lai novērstu uzrādītāja akciju un uzrādītāja akciju garantiju ļaunprātīgu izmantošanu.

11. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti klienta uzticamības pārbaudes pasākumus piemērotu šādos apstākļos:

- a) nodibinot darījumu attiecības;
- b) veicot gadījuma rakstura darījumu:
 - i) kura apmērs ir EUR 15 000 vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai minētais darījums tiek veikts ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kas, iespējams, ir saistītas; vai
 - ii) kurš ir līdzekļu pārvedums, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/847 ⁽¹⁾ 3. panta 9) punktā, un pārsniedz EUR 1 000;
- c) attiecībā uz personām, kuras tirgojas ar precēm – veicot gadījuma rakstura darījumus skaidrā naudā, kuru apmērs ir EUR 10 000 vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai darījums tiek veikts ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas;
- d) attiecībā uz azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem – saistībā ar laimestu iekasēšanu, azartspēļu likmēm vai abiem minētajiem – veicot darījumus, kuru apmērs ir EUR 2 000 vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai darījums tiek veikts ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/847 (2015. gada 20. maijs) par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1781/2006 (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1. lpp.).

▼B

- e) ja pastāv aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, neatkarīgi no izņēmumiem, atbrīvojumiem vai robežvērtības;
- f) ja pastāv šaubas par iepriekš iegūtu klienta identifikācijas datu ticamību vai atbilstību.

12. pants

1. Atkāpjoties no 13. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktiem un 14. panta un pamatojoties uz pienācīgu riska izvērtējumu, kas apliecina zemu risku, dalībvalsts var atļaut atbildīgajiem subjektiem nepiemērot konkrētus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz elektronisko naudu, ja ir izpildīti visi šādi riska mazināšanas nosacījumi:

▼M1

- a) maksājuma instrumentu nevar uzpildīt vai tam ir mēneša maksājumu darījumu maksimālais limits EUR 150, ko var izmantot tikai minētajā dalībvalstī;
- b) elektroniski uzglabātā maksimālā summa nepārsniedz EUR 150;

▼B

- c) maksājuma instrumentu izmanto tikai preču vai pakalpojumu iegādei;
- d) maksājuma instrumentu nevar finansēt ar anonīmu elektronisko naudu;
- e) emitents veic darījumu vai darījumu attiecību pietiekamu pārraudzību, lai varētu atklāt neparastus vai aizdomīgus darījumus.

▼M1

2. Dalībvalstis nodrošina, ka šī panta 1. punktā paredzētā atkāpe nav piemērojama gadījumā, kad notiek elektroniskās naudas vērtības izpirkšana ar skaidru naudu vai izņemšana skaidrā naudā, ja izpirktā summa pārsniedz EUR 50, vai gadījumā, kad tiek veikti attālināti maksājumu darījumi, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 ⁽¹⁾ 4. panta 6. punktā, ja katrā darījumā samaksātā summa pārsniedz EUR 50.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka kredītiestādes un finanšu iestādes, kas darbojas kā ieguvēji, pieņem tikai tādas maksājumus, kuri veikti ar anonīmām priekšapmaksas kartēm, kas izsniegtas trešās valstīs, kur šādas kartes atbilst prasībām, kuras ir līdzvērtīgas 1. un 2. punktā noteiktajām prasībām.

Dalībvalstis var izlemt nepieņemt savā teritorijā maksājumus, kas veikti, izmantojot anonīmas priekšapmaksas kartes.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

▼B*13. pants*

1. Klienta uzticamības pārbaudes pasākumi ietver:

▼M1

- a) klienta identifikāciju un klienta identitātes pārbaudi, pamatojoties uz dokumentiem, ziņām vai informāciju, kas iegūta no uzticama un neatkarīga avota, tostarp, ja tādi ir pieejami, elektroniskiem identifikācijas līdzekļiem, attiecīgiem uzticamības pakalpojumiem, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 910/2014 ⁽¹⁾, vai jebkuriem citiem drošiem, attālinātiem vai elektroniskiem identifikācijas procesiem, kurus reglamentē, ir atzinušas, apstiprinājušas vai pieņēmušas attiecīgās valsts iestādes;

▼B

- b) faktiskā īpašnieka identifikāciju un saprātīgu pasākumu veikšanu, lai pārbaudītu minētās personas identitāti tā, lai atbildīgais subjekts ir pārliecināts, ka tas zina, kas ir faktiskais īpašnieks, tostarp attiecībā uz juridiskām personām, trastiem un līdzīgiem juridiskiem veidojumiem, piemērojot saprātīgus pasākumus, lai saprastu klienta īpašumtiesību un kontroles struktūru. ►**M1** Ja identificētais faktiskais īpašnieks ieņem augstākās vadības amatu, kā minēts 3. panta 6. punkta a) apakšpunkta ii) punktā, atbildīgie subjekti veic pasākumus, kādi saprātīgi nepieciešami, lai pārbaudītu tās fiziskās personas identitāti, kura ieņem augstākās vadības amatu, un glabā ierakstus par īstenotajiem pasākumiem, kā arī jebkādam grūtībām, kādas radās pārbaudes procesā; ◀

- c) informācijas novērtēšanu un, vajadzības gadījumā, iegūšanu par darījumu attiecību mērķi un paredzamo būtību;

- d) darījumu attiecību pastāvīgas pārraudzības veikšana, tostarp tādas pārbaudes veikšana, kas apstiprina, ka minēto attiecību gaitā slēgti darījumi tiek veikti saskaņā ar atbildīgā subjekta rīcībā esošo informāciju par klientu, darījumdarbību un riska profilu, tostarp, ja vajadzīgs, par līdzekļu izcelsmi, kā arī attiecīgo dokumentu, datu vai informācijas regulāras atjaunošanas nodrošināšana.

Īstenojot pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētos pasākumus, atbildīgie subjekti arī pārbauda, vai ikviena persona, kas vēlas veikt darbības klienta uzdevumā, ir pilnvarota to darīt, un identificē minēto personu un pārbauda tās identitāti.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti piemērotu katru 1. punktā noteikto klienta uzticamības pārbaudes prasību. Tomēr atbildīgie subjekti, pamatojoties uz riska pakāpi, var lemt par šādu pasākumu apmēru.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

▼B

3. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti, vērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, ņemtu vērā vismaz I pielikumā izklāstītos mainīgos rādītājus.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti spētu pierādīt kompetentajām iestādēm vai pašregulējuma struktūrām, ka pasākumi ir piemēroti, ņemot vērā identificētos nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus.

5. Kas attiecas uz dzīvības apdrošināšanas vai citas ar ieguldījumiem saistītas apdrošināšanas darījumdarbību, dalībvalstis nodrošina, lai kredītiestādes un finanšu iestādes papildus klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, kādi tiek prasīti par klientu un faktisko īpašnieku, veiktu šādus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas un citas ar ieguldījumiem saistītas apdrošināšanas polišu labuma guvējiem, tiklīdz labuma guvēji ir identificēti vai noteikti:

- a) to labuma guvēju gadījumā, kas ir identificēti kā konkrēti nosauktas personas vai juridiski veidojumi – fiksē personas vārdu, uzvārdu/nosaukumu;
- b) to labuma guvēju gadījumā, kas tiek noteikti pēc būtības vai pēc kategorijas vai ar citiem līdzekļiem – iegūst pietiekamu informāciju par minētajiem labuma guvējiem, lai kredītiestādes vai finanšu iestāde būtu pārliecināta, ka tā spēs noteikt labuma guvēja identitāti izmaksas laikā.

Saistībā ar pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem gadījumiem labuma guvēju identitāti pārbauda laikā, kad tiek veikta izmaksa. Ja dzīvības apdrošināšana vai cita ar ieguldījumiem saistīta apdrošināšana tiek pilnībā vai daļēji cedēta trešai personai, kredītiestādes un finanšu iestādes, kas zina par cesiju, identificē faktisko īpašnieku brīdī, kad tiek veikta cesija fiziskai vai juridiskai personai vai juridiskam veidojumam, kas savā vārdā saņem cedētās polises vērtību.

6. Attiecībā uz labuma guvējiem no trastiem vai līdzīgiem juridiskiem veidojumiem, kas izraudzīti pēc īpašām iezīmēm vai kategorijas, atbildīgais subjekts iegūst pietiekamu informāciju par labuma guvēju, lai atbildīgais subjekts pārliecinātos, ka spēs noteikt labuma guvēja identitāti izmaksas laikā vai laikā, kad labuma guvējs izmantos tam paredzētās tiesības.

14. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai klientu un faktisko īpašnieku identitātes pārbaude notiek pirms darījumu attiecību nodibināšanas vai pirms darījuma veikšanas. ► **M1** Slēdzot jaunas darījumu attiecības ar korporatīvu vai citu juridisku vienību vai trastu vai juridisku veidojumu, kam ir trastam līdzīga struktūra vai funkcijas ("līdzīgs juridisks veidojums"), kuriem jāreģistrē informācija par faktiskajiem īpašniekiem saskaņā ar 30. vai 31. pantu, atbildīgie subjekti vāc reģistrācijas pierādījumus vai reģistra izrakstus. ◀

▼B

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var atļaut, ka klienta un faktiskā īpašnieka identitātes pārbaude notiek darījumu attiecību dibināšanas laikā, ja tas nepieciešams, lai nepārtrauktu darījumdarbības normālu norisi, un ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks ir zems. Šādos gadījumos minētās procedūras tiek pabeigtas pēc pirmās tikšanās, cik drīz vien tas praktiski ir iespējams.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var atļaut atvērt kontu kredītiestādē vai finanšu iestādē, tostarp kontus, kas ļauj veikt darījumus ar pārvedamiem vērtspapīriem, ar noteikumu, ka tiek veikti atbilstīgi drošības pasākumi, lai nodrošinātu to, ka darījumus neveic klients vai to neveic viņa vārdā, kamēr nav panākta pilnīga atbilstība 13. panta 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā noteiktajām klienta uzticamības pārbaudes prasībām.

4. Dalībvalstis prasa, lai gadījumos, kad atbildīgais subjekts nespēj pildīt 13. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) vai c) apakšpunktā noteiktās klienta uzticamības pārbaudes prasības, tā neveiktu darījumu, izmantojot bankas kontu, nedibinātu darījumu attiecības vai neveiktu darījumu, un tā izbeigtu darījumu attiecības un apsvērtu ziņojuma par aizdomīgu darījumu sagatavošanu *FIU* attiecībā uz šo klientu saskaņā ar 33. pantu.

Dalībvalstis pirmo daļu nepiemēro attiecībā uz notāriem, citiem neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem, revidentiem, ārstata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem, – ar stingru noteikumu, ka šāds atbrīvojums attiecas uz minētajām personām vienīgi tad, kad viņi pārbauda savu klientu juridisko stāvokli vai kad aizstāv vai pārstāv minētos klientus tiesvedībā, vai attiecībā uz tām, tostarp sniedz konsultācijas par šādu procedūru uzsākšanu vai izvairīšanos no tām.

▼M1

5. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus ne tikai attiecībā uz visiem jaunajiem klientiem, bet atbilstīgos brīžos arī attiecībā uz jau esošajiem klientiem, pamatojoties uz riska pakāpi, vai tad, ja mainās klienta būtiski apstākļi, vai ja atbildīgajam subjektam ir juridisks pienākums attiecīgajā kalendārā gadā sazināties ar klientu nolūkā pārskatīt jebkuru ar faktisko(-ajiem) īpašnieku(-iem) saistītu būtisku informāciju, vai ja atbildīgajam subjektam šis pienākums ir jau bijis noteikts Padomes Direktīvā 2011/16/ES ⁽¹⁾.

▼B

2. IEDAĻA

Vienkāršota klienta uzticamības pārbaude

15. pants

1. Ja dalībvalsts vai atbildīgais subjekts identificē zemāka riska jomas, minētā dalībvalsts var atļaut atbildīgajiem subjektiem piemērot vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

▼B

2. Pirms vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošanas atbildīgie subjekti pārlicinās, ka darījumu attiecības vai darījums ir ar zemāku riska pakāpi.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti veiktu darījumu un darījumu attiecību pietiekamu pārraudzību, kas ļautu atklāt neparastus vai aizdomīgus darījumus.

16. pants

Vērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus saistībā ar klientu veidiem, ģeogrāfiskajām zonām un konkrētiem produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem, dalībvalstis un atbildīgie subjekti ņem vērā vismaz potenciāli zemāka riska situāciju faktorus, kas izklāstīti II pielikumā.

17. pants

Līdz 2017. gada 26. jūnijam EUI saskaņā ar 16. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 izdod pamatnostādnes kompetentajām iestādēm, kredītiestādēm un finanšu iestādēm par riska faktoriem, kas jāņem vērā, un par pasākumiem, kas jāveic situācijās, kurās ir piemēroti veikt vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Īpašu uzmanību pievērš darījumdarbības būtībai un apmēram, un, ja tas ir vajadzīgs un samērīgi, jānosaka īpaši pasākumi.

*3. IEDAĻA**Pastiprināta klienta uzticamības pārbaude**18. pants*

1. ►**M1** Gadījumos, kas noteikti 18.a līdz 24. pantā, kā arī citos augstāka riska gadījumos, kurus identificējušas dalībvalstis vai atbildīgie subjekti, dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem piemērot pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, lai pienācīgi pārvaldītu un mazinātu minētos riskus. ◀

Pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumi nav jāpieprasa automātiski attiecībā uz tādām atbildīgo subjektu, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, filiālēm vai meitasuzņēmumiem, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, kas atrodas augsta riska trešās valstīs, ja minētās filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, pilnīgi atbilst grupas mēroga politikai un procedūrām saskaņā ar 45. pantu. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti minētos gadījumus izskatītu, izmantojot uz risku balstītu pieeju.

▼M1

2. Dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem izpētīt, ciktāl saprātīgi iespējams, kontekstu un mērķi visiem darījumiem, kas atbilst vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:

▼ M1

- i) tie ir kompleksi darījumi;
- ii) tie ir neparasti lieli darījumi;
- iii) tiem ir neparasts darījumu veids;
- iv) tiem nav acīmredzama ekonomiska vai likumīga mērķa.

Atbildīgie subjekti jo īpaši pastiprina darījumu attiecību pārraudzības pakāpi un veidu, lai noteiktu, vai minētie darījumi vai darbības šķiet aizdomīgi.

▼ B

3. Vērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, dalībvalstis un atbildīgie subjekti ņem vērā vismaz III pielikumā izklāstītos potenciāli augstāka riska situāciju faktoros.

4. Līdz 2017. gada 26. jūnijam EUI saskaņā ar 16. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 izdod pamatnostādnes kompetentajām iestādēm, kredītiestādēm un finanšu iestādēm par riska faktoriem, kas jāņem vērā, un par pasākumiem, kas jāveic situācijās, kurās ir piemēroti veikt pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Īpašu uzmanību pievērš darījumdarbības būtībai un apmēram, un, ja tas ir vajadzīgs un samērīgi, nosaka īpašus pasākumus.

▼ M1*18.a pants*

1. Attiecībā uz darījumu attiecībām vai darījumiem, kuros iesaistītas augsta riska trešās valstis, kas identificētas saskaņā ar 9. panta 2. punktu, dalībvalstis pieprasa, lai atbildīgi subjekti piemērotu šādus pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus:

- a) iegūt papildinformāciju par klientu un faktiskā(-ajiem) īpašnieku(-iem);
- b) iegūt papildinformāciju par darījumu attiecību paredzamo būtību;
- c) iegūt informāciju par klienta un faktiskā(-o) īpašnieka(-u) līdzekļu vai labklājības izcelsmi;
- d) iegūt informāciju par paredzamo vai veikto darījumu iemesliem;
- e) darījumu attiecību nodibināšanai vai turpināšanai iegūt augstākās vadības apstiprinājumu;
- f) veikt pastiprinātu darījumu attiecību pārraudzību, palielinot piemēroto kontroļu skaitu un laiku un izvēloties darījumu veidus, kuriem nepieciešama turpmāka pārbaude.

▼ **M1**

Dalībvalstis var prasīt atbildīgajiem subjektiem attiecīgā gadījumā nodrošināt, ka pirmais maksājums klienta vārdā, izmantojot kontu kredītiestādē, tiek veikts, ievērojot klientu uzticamības pārbaudes standartus, kas ir tikpat stingri kā šajā direktīvā noteiktie standarti.

2. Papildus 1. punktā minētajiem pasākumiem un saskaņā ar Savienības starptautiskajām saistībām dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem attiecīgā gadījumā piemērot vienu vai vairākus papildu riska mazināšanas pasākumus personām un juridiskām vienībām, kas veic darījumus, kuros iesaistītas augsta riska trešās valstis, kas identificētas saskaņā ar 9. panta 2. punktu: Minētie pasākumi ietver vienu vai vairākus no šādiem elementiem:

- a) pastiprinātas uzticamības pārbaudes papildelementu piemērošanu;
- b) pastiprinātu attiecīgo ziņošanas mehānismu vai sistemātiskas ziņošanas par finanšu darījumiem ieviešanu;
- c) darījumu attiecību vai darījumu ar fiziskām vai juridiskām personām no trešām valstīm, kas identificētas kā augsta riska valstis saskaņā ar 9. panta 2. punktu, ierobežošanu.

3. Papildus 1. punktā paredzētajiem pasākumiem dalībvalstis augsta riska trešām valstīm, kas identificētas saskaņā ar 9. panta 2. punktu, attiecīgā gadījumā piemēro vienu vai vairākus šādus pasākumus atbilstīgi Savienības starptautiskajām saistībām:

- a) atteikt attiecīgās valsts atbildīgo subjektu meitasuzņēmumu, filiāles vai pārstāvniecības izveidošanu vai citādi ņemt vērā faktu, ka attiecīgais atbildīgais subjekts ir no valsts, kurā nav atbilstīgu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmu;
- b) aizliegt atbildīgajiem subjektiem izveidot meitasuzņēmumus, filiāles vai pārstāvniecības attiecīgajā valstī vai citādi ņemt vērā faktu, ka attiecīgā filiāle vai pārstāvniecība būs valstī, kurā nav atbilstīgu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmu;
- c) pieprasīt pastiprinātas uzraudzības pārbaudes vai pastiprinātas ārējo revīziju prasības atbildīgo subjektu filiālēm un meitasuzņēmumiem, kas atrodas attiecīgajā valstī;
- d) pieprasīt stingrākas ārējo revīziju prasības finanšu grupām attiecībā uz jebkurām to filiālēm un meitasuzņēmumiem, kas atrodas attiecīgajā valstī;
- e) pieprasīt, lai kredītiestādes un finanšu iestādes pārskata un groza vai, ja nepieciešams, izbeidz korespondējošas attiecības ar respondentietādēm attiecīgajā valstī.

4. Ieviešot vai piemērojot 2. un 3. punktā minētos pasākumus, dalībvalstis ņem vērā attiecīgi novērtējumus, izvērtējumus vai ziņojumus, ko sagatavojušas starptautiskas organizācijas un standartu noteikšanas iestādes, kuras ir kompetentas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā, attiecībā uz riskiem, ko rada atsevišķas trešās valstis.

▼M1

5. Pirms 2. un 3. punktā minēto pasākumu ieviešanas vai piemērošanas dalībvalstis par to paziņo Komisijai.

▼B*19. pants***▼M1**

Attiecībā uz pārrobežu korespondējošām attiecībām, kas ietver maksājumu izpildi ar trešās valsts respondentiestādi, dalībvalstis papildus 13. pantā noteiktajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem prasa, lai to kredītiestādes un finanšu iestādes, uzsākot darījumu attiecības:

▼B

- a) ievāc pietiekamu informāciju par respondentiestādi, lai pilnībā izprastu respondenta darījumdarbības būtību un lai no publiski pieejamas informācijas noteiktu iestādes reputāciju un uzraudzības kvalitāti;
- b) izvērtē nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas kontroles, ko veic respondentiestāde;
- c) iegūst apstiprinājumu no augstākās vadības pirms jaunu korespondējošu attiecību nodibināšanas;
- d) dokumentē katras iestādes attiecīgo atbildību;
- e) attiecībā uz maksājumiem caur kontu pārliecinās, ka respondentiestāde ir pārbaudījusi to klientu identitāti, kuriem ir tieša pieeja korespondentiestādes kontiem, un veikusi pastāvīgu šo klientu uzticamības pārbaudi, kā arī, lai tā ir spējīga nodrošināt attiecīgus klienta uzticamības pārbaudes datus pēc korespondentiestādes pieprasījuma.

20. pants

Attiecībā uz darījumiem vai darījumu attiecībām ar politiski redzamām personām dalībvalstis papildus 13. pantā noteiktajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem prasa, lai atbildīgajiem subjektiem:

- a) būtu ieviestas piemērotas riska pārvaldības sistēmas, tostarp uz riska faktoriem balstītas procedūras, lai noteiktu, vai klients vai klienta faktiskais īpašnieks nav politiski redzama persona;
- b) darījumu attiecībās ar politiski redzamām personām piemērotu šādus pasākumus:
 - i) saņemtu augstākās vadības apstiprinājumu darījumu attiecību nodibināšanai vai turpināšanai ar šādām personām;
 - ii) veiktu piemērotus pasākumus tā labklājības un līdzekļu izcelsmes noteikšanai, kurš tiek izmantots darījumu attiecībās vai darījumā ar šādām personām;
 - iii) veiktu pastiprinātu minēto darījumu attiecību pastāvīgu pārraudzību.

▼ **M1***20.a pants*

1. Katra dalībvalsts izdod un atjaunina sarakstu, kurā norāda precīzus amatpienākumus, kas saskaņā ar valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem ir kvalificējami kā nozīmīgi publiski amatpienākumi 3. panta 9. punkta nolūkā. Dalībvalstis prasa katrai to teritorijā akreditētai starptautiskai organizācijai izdot un pastāvīgi atjaunināt sarakstu ar nozīmīgiem publiskiem amatpienākumiem minētajā starptautiskajā organizācijā 3. panta 9. punkta nolūkā. Minētos sarakstus nosūta Komisijai un var publiskot.

2. Komisija izveido un atjaunina sarakstu, kurā norāda precīzus amatpienākumus Savienības iestāžu un struktūru līmenī, kuri uzskatāmi par nozīmīgiem publiskiem amatpienākumiem. Minētajā sarakstā ietver arī amatpienākumus, kurus var uzticēt pildīt Savienībā akreditētiem trešo valstu un starptautisko iestāžu pārstāvjiem.

3. Pamatojoties uz šā panta 1. un 2. punktā paredzētajiem sarakstiem, Komisija apkopo vienu atsevišķu sarakstu ar visiem nozīmīgiem publiskiem amatpienākumiem 3. panta 9. punkta nolūkā. Minēto atsevišķo sarakstu publisko.

4. Ar šā panta 3. punktā minētajā sarakstā ietvertajiem amatpienākumiem rīkojas saskaņā ar 41. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

▼ **B***21. pants*

Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti veiktu saprātīgus pasākumus nolūkā noteikt, vai dzīvības apdrošināšanas vai citas ar ieguldījumiem saistītas apdrošināšanas polises labuma guvēji un/vai – attiecīgā gadījumā – labuma guvēja faktiskais īpašnieks ir politiski redzamas personas. Minētos pasākumus veic ne vēlāk kā izmaksas laikā vai laikā, kad polise tiek cedēta pilnībā vai daļēji. Ja tiek identificēti augstāki riski, dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti papildus 13. pantā noteikto klienta uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošanai:

- a) informētu augstāko vadību, pirms tiek izmaksāti ieņēmumi no polises;
- b) veiktu pastiprinātu pārbaudi attiecībā uz visām polises turētāja darījumu attiecībām.

22. pants

Ja politiski redzamai personai vairs neuztic svarīgu publisku amatu dalībvalstī vai trešā valstī vai svarīgu publisku amatu starptautiskajā organizācijā, atbildīgajiem subjektiem vismaz 12 mēnešus liek ņemt vērā risku, kādu minētā persona joprojām rada, un piemērot piemērotus, uz riska pakāpi balstītus pasākumus līdz laikam, kad tiek uzskatīts, ka minētā persona vairs nerada īpašu politiski redzamu personu risku.

▼B*23. pants*

Pasākumi, kas minēti 20. un 21. pantā, attiecas arī uz ģimenes locekļiem vai personām, par kurām ir zināms, ka tās ir cieši saistītas ar politiski redzamām personām.

24. pants

Dalībvalstis aizliedz kredītiestādēm un finanšu iestādēm iesaistīties korespondējošās attiecībās ar čaulas banku vai tās turpināt. Tās prasa minētajām iestādēm veikt atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās neiesaistās korespondējošās attiecībās ar kredītiestādi vai finanšu iestādi, par kuru ir zināms, ka tā ļauj izmantot savus kontus čaulas bankai, vai tās neturpina.

*4. IEDAĻA****Trešo personu iesaistīšana****25. pants*

Dalībvalstis var atļaut atbildīgajiem subjektiem izmantot trešās personas, lai izpildītu 13. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā noteiktās klienta uzticamības pārbaudes prasības. Tomēr galīgā atbildība par minēto prasību izpildi gulstas uz atbildīgo subjektu, kurš vēršas pie trešās personas.

26. pants

1. Šajā iedaļā “trešās personas” ir 2. pantā uzskaitītie atbildīgie subjekti, minēto atbildīgo subjektu dalīborganizācijas vai federācijas vai citas iestādes vai personas, kas atrodas kādā dalībvalstī vai trešā valstī:

- a) kura piemēro klienta uzticamības pārbaudes prasības un informācijas uzglabāšanas prasības, kas atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām; un
- b) kurā minēto prasību atbilstība šīs direktīvas prasībām tiek uzraudzīta atbilstoši VI nodaļas 2. iedaļai.

2. Dalībvalstis aizliedz atbildīgajiem subjektiem paļauties uz trešām personām, kas veic uzņēmējdarbību augsta riska trešās valstīs. Dalībvalstis var to atbildīgo subjektu, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, filiāles un meitasuzņēmumus, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, atbrīvot no minētā aizlieguma, ja minētās filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, pilnīgi atbilst grupas mēroga politikai un procedūrām saskaņā ar 45. pantu.

27. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti saņemtu no trešās personas, pie kuras tās vēršas, nepieciešamo informāciju par 13. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā noteiktajām klienta uzticamības pārbaudes prasībām.

▼M1

2. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgie subjekti, pie kuriem vēršas klients, veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka trešā persona pēc pieprasījuma nekavējoties izsniedz atbilstīgas identifikācijas un datu pārbaudes kopijas, tostarp, ja pieejami, datus, kas iegūti, izmantojot elektroniskās identifikācijas līdzekļus, atbilstīgus uzticamības pakalpojumus, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 910/2014, vai jebkādos citus drošus, attālinātus vai elektroniskus identifikācijas procesus, kurus reglamentē, ir atzinušas, apstiprinājušas vai pieņēmušas attiecīgās valsts iestādes.

▼B*28. pants*

Dalībvalstis nodrošina, lai piederības dalībvalsts kompetentā iestāde (grupas mēroga politikai un procedūrām) un uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde (filiālēm un meitasuzņēmumiem) varētu uzskatīt, ka atbildīgais subjekts ar savu grupas programmu ievēro noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 26. un 27. pantu, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) atbildīgais subjekts balstās uz informāciju, ko sniedz trešā persona, kas ir daļa no tās pašas grupas;
- b) minētā grupa piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, noteikumus par informācijas uzglabāšanu un programmas pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu saskaņā ar šo direktīvu vai līdzvērtīgiem noteikumiem;
- c) šā panta b) punktā minēto prasību efektīvu īstenošanu grupas līmenī uzrauga piederības dalībvalsts vai trešās valsts kompetentā iestāde.

29. pants

Šī iedaļa neattiecas uz attiecībām ar ārpakalpojumu sniedzējiem vai aģentiem, kad, pamatojoties uz līguma noteikumiem, ārpakalpojumu sniedzējs vai aģents jāuzskata par daļu no atbildīgā subjekta.

III NODAĻA

INFORMĀCIJA PAR FAKTISKAJEM ĪPAŠNIEKIEM

30. pants

1. ►**M1** Dalībvalstis nodrošina, lai no korporatīvām un citām juridiskām vienībām, kas inkorporētas to teritorijā, tiktu prasīts iegūt glabāt adekvātu, pareizu un aktuālu informāciju par to faktiskajiem īpašniekiem, tostarp datus par to turētajām kapitāla daļām. Dalībvalstis nodrošina, ka par šī panta pārkāpumiem paredzēti efektīvi, samērīgi un atturoši pasākumi vai sankcijas. ◀

Dalībvalstis nodrošina, lai no minētajām vienībām tiktu prasīts – papildus informācijai par to juridisko īpašnieku – sniegt atbildīgajiem subjektiem arī informāciju par faktisko īpašnieku, kad atbildīgie subjekti veic klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar II nodaļu.

▼ M1

Dalībvalstis prasa, lai korporatīvo vai citu juridisko vienību faktiskie īpašnieki, kas cita starpā tādi ir, izmantojot akcijas, balsstiesības, īpašumtiesību daļas, uzrādītāja akcijas vai kontroli ar citiem līdzekļiem, sniegtu minētajām vienībām visu informāciju, kas nepieciešama, lai korporatīvā vai cita juridiskā vienība nodrošinātu atbilstību pirmajā daļā minētajām prasībām.

▼ B

2. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes un *FIU* varētu laikus piekļūt šā panta 1. punktā minētajai informācijai.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā minētā informācija katrā dalībvalstī tiktu glabāta kādā centrālā reģistrā, piemēram, komercreģistrā, uzņēmumu reģistrā, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/101/EK ⁽¹⁾ 3. pantā, vai publiskā reģistrā. Dalībvalstis Komisijai paziņo šo valsts mehānismu iezīmes. Minētajā datubāzē esošo informāciju par faktiskajiem īpašniekiem var iegūt saskaņā ar sistēmu attiecīgajā valstī.

▼ M1

4. Dalībvalstis prasa, lai informācija, kas glabājas 3. punktā minētajā centrālajā reģistrā, būtu adekvāta, pareiza un aktuāla, un ievieš mehānismus šajā nolūkā. Šādi mehānismi ietver prasību atbildīgajiem subjektiem un – vajadzības gadījumā un ciktāl šī prasība nevajadzīgi neiejaucas to funkcijās – kompetentajām iestādēm ziņot par jebkādu neatbilstību, ko tie atraduši starp informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, kas pieejama centrālajos reģistros, un informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, kas tiem pieejama. Ja tiek ziņots par neatbilstībām, dalībvalstis nodrošina, ka tiek veikti atbilstīgi pasākumi, lai savlaicīgi novērstu neatbilstības, un ka attiecīgā gadījumā centrālajā reģistrā tikmēr tiek iekļauta konkrēta norāde.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai informācija par faktiskajiem īpašniekiem vienmēr būtu pieejama:

- a) kompetentajām iestādēm un *FIU* – bez ierobežojumiem;
- b) atbildīgajiem subjektiem – saistībā ar klienta uzticamības pārbaudi saskaņā ar II nodaļu;
- c) ikvienam sabiedrības loceklim.

Šīs daļas c) punktā minētajām personām ir atļauta piekļuve vismaz informācijai par faktiskā īpašnieka vārdu un uzvārdu, dzimšanas mēnesi un gadu, pastāvīgās dzīvesvietas valsti un valstspiederību, kā arī turētās kapitāla daļas veidu un apmēru.

Dalībvalstis saskaņā ar nosacījumiem, kas nosakāmi valsts tiesību aktos, var sniegt piekļuvi papildu informācijai, kas ļauj identificēt faktisko īpašnieku. Minētā papildu informācija ietver vismaz dzimšanas datumu vai kontaktinformāciju saskaņā ar datu aizsardzības noteikumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/101/EK (2009. gada 16. septembris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 48. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV L 258, 1.10.2009., 11. lpp.).

▼ M1

5.a Dalībvalstis var izvēlēties darīt pieejamu to valsts reģistros, kas minēti 3. punktā, iekļauto informāciju ar nosacījumu, ka tiek veikta tiešsaistes reģistrācija un tiek samaksāta maksa, kas nepārsniedz informācijas pieejamības nodrošināšanai nepieciešamās administratīvās izmaksas, tostarp reģistra uzturēšanas un pilnveidošanas izmaksas.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm un *FIU* ir savlaicīga un neierobežota piekļuve visai informācijai, kas iekļauta 3. punktā minētajā centrālajā reģistrā, nebrīdinot attiecīgo vienību. Dalībvalstis arī ļauj atbildīgajiem subjektiem savlaicīgi piekļūt informācijai, kad tiek veikti klienta uzticamības pārbaudes pasākumi saskaņā ar II nodaļu.

Kompetentās iestādes, kurām piešķirta piekļuve 3. punktā minētajam centrālajam reģistram, ir publiskas iestādes, kam uzticēti pienākumi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā, kā arī nodokļu iestādes, atbildīgo subjektu uzraudzības iestādes un iestādes, kuru uzdevums ir veikt izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, saistītiem prediktīviem nodarījumiem un teroristu finansēšanu, izsekot un aizturēt vai iesaldēt un konfiscēt nelikumīgi iegūtus līdzekļus.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes un *FIU* var savlaicīgi un bez maksas sniegt 1. un 3. punktā minēto informāciju citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un *FIU*.

▼ B

8. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti nolūkā izpildīt klienta uzticamības pārbaudes prasības saskaņā ar II nodaļu nepaļautos tikai uz 3. punktā minētajā centrālajā reģistrā iekļauto informāciju. Minētās prasības pilda, izmantojot uz risku balstītu pieeju.

▼ M1

9. Ārkārtas apstākļos, kas nosakāmi valstu tiesību aktos, ja 5. punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunktā minētā piekļuve faktisko īpašnieku pakļauto nesamērīgam riskam, krāpšanas, nolaupīšanas, šantāžas, izspiešanas, aizskaršanas, vardarbības vai iebiedēšanas riskam vai ja faktiskais īpašnieks ir nepilngadīgs vai citā veidā juridiski rīcībnespējīgs, dalībvalstis, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, var paredzēt atkāpi no šādas piekļuves visai informācijai par faktiskajiem īpašniekiem vai daļai no tās. Dalībvalstis nodrošina, ka šādas atkāpes piešķir vienīgi pēc tam, kad ir detalizēti novērtēti apstākļu ārkārtas raksturs. Garantē tiesības uz lēmuma par atkāpi administratīvu pārskatīšanu un efektīviem tiesību aizsardzības līdzekļiem. Dalībvalsts, kas piešķirusi atkāpi, publicē gada statistikas datus par piešķirto atkāpju skaitu un norādītajiem iemesliem un šos datus paziņo Komisijai.

Saskaņā ar šā punkta pirmo daļu piešķirtās atkāpes nepiemēro kredītiestādēm un finanšu iestādēm vai 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta b) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem, kas ir publiskas amatpersonas.

▼ **M1**

10. Dalībvalstis nodrošina, ka šā panta 3. punktā minētie centrālie reģistri ir savstarpēji savienoti, izmantojot Eiropas centrālo platformu, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1132 (¹) 22. panta 1. punktu. Dalībvalstu centrālo reģistru savienojumu ar šo platformu izveido saskaņā ar tehniskām specifikācijām un procedūrām, kas noteiktas ar īstenošanas aktiem, ko Komisija pieņemusi saskaņā ar Direktīvas (ES) 2017/1132 24. pantu un šīs direktīvas 31.a pantu.

Dalībvalstis nodrošina, ka šā panta 1. punktā minētā informācija ir pieejama, izmantojot reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, kura izveidota ar Direktīvas (ES) 2017/1132 22. panta 1. punktu, saskaņā ar valstu tiesību aktiem, ar ko īsteno šā panta 5., 5.a un 6. punktu.

Informācija, kas minēta 1. punktā, ir pieejama, izmantojot valstu reģistrus un reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, vismaz piecus gadus un ne vairāk kā 10 gadus pēc tam, kad korporatīvā vai cita juridiskā vienība ir izslēgta no reģistra. Dalībvalstis sadarbojas savā starpā un ar Komisiju, lai īstenotu dažādos piekļuves veidus saskaņā ar šo pantu.

▼ **B**

31. pants

▼ **M1**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka šo pantu piemēro trastiem un citu veidu juridiskiem veidojumiem, piemēram, cita starpā *fiducie* un noteiktiem *Treuhand* vai *fideicomiso* veidiem, ja šādu veidojumu struktūra vai funkcijas ir līdzīgas trastiem. Dalībvalstis identificē iezīmes, lai attiecībā uz juridiskiem veidojumiem, ko pārvalda saskaņā ar to tiesību aktiem, noteiktu, vai šādiem juridiskiem veidojumiem ir trastiem līdzīga struktūra vai funkcijas.

Katra dalībvalstis prasa, lai jebkura minētajā dalībvalstī pārvaldīta tieši izveidota trasta pilnvarotās personas iegūtu un uzturētu adekvātu, pareizu un atjauninātu informāciju par faktiskajiem īpašniekiem attiecībā uz trastu. Minētā informācija ietver:

- a) trasta dibinātāja(-u) identitāti;
- b) pilnvarotās(-o) personas(-u) identitāti;
- c) trasta pārraudzītāja(-u) (ja tāds(-i) ir) identitāti;
- d) labuma guvēju vai labuma guvēju kategorijas identitāti;
- e) visu citu to fizisko personu identitāti, kuras īsteno efektīvu kontroli pār trastu.

Dalībvalstis nodrošina, ka par šā panta pārkāpšanu paredzēti efektīvi, samērīgi un atturoši pasākumi vai sankcijas.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (OV L 169, 30.6.2017., 46. lpp.).

▼ **M1**

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgus amatus līdzīgos juridiskos veidos, kā minēts šā panta 1. punktā, atklāj savu statusu un savlaicīgi sniedz atbildīgajiem subjektiem šā panta 1. punktā minēto informāciju, ja tās kā pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgus amatus līdzīgos juridiskos veidos, veido darījumu attiecības vai veic gadījuma rakstura darījumu, kas pārsniedz 11. panta b), c) un d) punktā noteiktās robežvērtības.

▼ **B**

3. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes un *FIU* varētu laikus piekļūt šā panta 1. punktā minētajai informācijai.

▼ **M1**

3.a Dalībvalstis prasa, lai informācija par tieši izveidotu trastu un līdzīgu juridisku veidojumu, kā minēts 1. punktā, faktiskajiem īpašniekiem tiek glabāta tās dalībvalsts izveidotā faktisko īpašnieku centrālajā reģistrā, kurā trasta pilnvarotā persona vai persona, kam ir līdzvērtīgs amats līdzīgā juridiskā veidojumā, veic uzņēmējdarbību vai dzīvo.

Ja vieta, kur trasta pilnvarotā persona vai persona, kam ir līdzvērtīgs amats līdzīgā juridiskā veidojumā, veic uzņēmējdarbību vai dzīvo, ir ārpus Savienības, 1. punktā minēto informāciju glabā centrālajā reģistrā, ko izveidojusi dalībvalsts, kurā trasta pilnvarotā persona vai persona, kam ir līdzvērtīgs amats līdzīgā juridiskā veidojumā, uzsāk darījumu attiecības vai iegādājas nekustamo īpašumu trasta vai līdzīga juridiska veidojuma vārdā.

Ja trasta pilnvarotās personas vai personas, kam ir līdzvērtīgs amats līdzīgā juridiskā veidojumā, veic uzņēmējdarbību vai dzīvo dažādās dalībvalstīs vai ja trasta pilnvarotā persona vai persona, kam ir līdzvērtīgs amats līdzīgā juridiskā veidojumā, uzsāk vairākas darījumu attiecības trasta vai līdzīga juridiska veidojuma vārdā dažādās dalībvalstīs, apliecinību, kas pierāda reģistrāciju, vai izrakstu no informācijas par faktisko īpašnieku, kas reģistrēta vienas dalībvalsts reģistrā, var uzskatīt par pietiekamu, lai uzskatītu, ka reģistrācijas pienākums ir izpildīts.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija par trasta vai līdzīga juridiska veidojuma faktiskajiem īpašniekiem vienmēr ir pieejama:

- a) kompetentajām iestādēm un *FIU* – bez jebkādiem ierobežojumiem;
- b) atbildīgajiem subjektiem – saistībā ar klienta uzticamības pārbaudi saskaņā ar II nodaļu;
- c) jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kas var pierādīt, ka tai ir likumīgas intereses;
- d) jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kas iesniedz rakstisku pieprasījumu saistībā ar trastu vai līdzīgu juridisku veidojumu, kas tur vai kam pieder kontrolpakete jebkādā korporatīvā vai citā juridiskā vienībā, kura nav minēta 30. panta 1. punktā, ar tiesām vai netiesām īpašumtiesībām, tostarp ar uzrādītāja akcijām, vai ar kontroli ar citiem līdzekļiem.

▼ M1

Informācija, kas pieejama pirmās daļas c) un d) apakšpunktā minētajām fiziskajām vai juridiskajām personām, ietver faktiskā īpašnieka vārdu un uzvārdu, dzimšanas mēnesi un gadu un pastāvīgās dzīvesvietas un valstspiederības valsti, kā arī turētās kapitāla daļas veidu un apmēru.

Dalībvalstis saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzami valstu tiesību aktos, var sniegt piekļuvi papildu informācijai, kas ļauj identificēt faktisko īpašnieku. Minētā papildu informācija ietver vismaz dzimšanas datumu vai kontaktinformāciju saskaņā ar datu aizsardzības noteikumiem. Dalībvalstis saskaņā ar to tiesību aktiem var atļaut plašāku piekļuvi reģistrā glabātajai informācijai.

Kompetentās iestādes, kam piešķirta piekļuve 3.a punktā minētajam centrālajam reģistram, ir publiskas iestādes, kam uzticēti pienākumi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā, kā arī nodokļu iestādes, atbildīgo subjektu uzraudzības iestādes un iestādes, kuru uzdevums ir veikt izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, saistītiem prediktīviem nodarījumiem un teroristu finansēšanu, izsekot un aizturēt vai iesaldēt un konfiscēt nelikumīgi iegūtus līdzekļus.

4.a Dalībvalstis var izvēlēties darīt pieejamu to valsts reģistros, kas minēti 3.a punktā, iekļauto informāciju ar nosacījumu, ka tiek veikta tiešsaistes reģistrācija un tiek samaksāta maksa, kas nepārsniedz informācijas pieejamības nodrošināšanai nepieciešamās administratīvās izmaksas, tostarp reģistra uzturēšanas un pilnveidošanas izmaksas.

5. Dalībvalstis prasa, lai informācija, kas glabājas 3.a punktā minētajā centrālajā reģistrā, būtu adekvāta, pareiza un aktuāla, un ievieš mehānismus šajā nolūkā. Šādi mehānismi ietver prasību atbildīgajiem subjektiem un – vajadzības gadījumā un ciktāl šī prasība nevajadzīgi neiejaucas to funkcijās – kompetentajām iestādēm ziņot par jebkādu neatbilstību, ko tie atraduši starp informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, kas pieejama centrālajos reģistros, un informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, kas tiem pieejama. Ja tiek ziņots par neatbilstībām, dalībvalstis nodrošina, ka tiek veikti atbilstīgi pasākumi, lai savlaicīgi novērstu neatbilstības, un ka attiecīgā gadījumā centrālajā reģistrā tikmēr tiek iekļauta konkrēta norāde.

▼ B

6. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti nolūkā izpildīt klienta uzticamības pārbaudes prasības kā noteikts II nodaļā nepaļautos tikai uz 4. punktā minētajā centrālajā reģistrā iekļauto informāciju. Minētās prasības izpilda, izmantojot uz risku balstītu pieeju.

▼ M1

7. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes un *FIU* var savlaicīgi un bez maksas sniegt 1. un 3. punktā minēto informāciju citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un *FIU*.

▼ **M1**

7.a Ārkārtas apstākļos, kas nosakāmi valstu tiesību aktos, gadījumā, ja 4. punkta pirmās daļas b), c) un d) apakšpunktā minētā piekļuve faktisko īpašnieku pakļautu nesamērīgam riskam, krāpšanas, nolaupīšanas, šantāžas, izspiešanas, aizskaršanas, vardarbības vai iebiedēšanas riskam vai ja faktiskais īpašnieks ir nepilngadīgs vai citādā veidā juridiski rīcībnespējīgs, dalībvalstis, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, var paredzēt atkāpi no šādas piekļuves visai informācijai par faktiskajiem īpašniekiem vai daļai no tās. Dalībvalstis nodrošina, ka šādas atkāpes piešķir vienīgi pēc tam, kad ir detalizēti novērtēti apstākļu ārkārtas raksturs. Garantē tiesības uz lēmuma par atkāpi administratīvu pārskatīšanu un efektīviem tiesību aizsardzības līdzekļiem. Dalībvalsts, kas piešķirusi atkāpi, publicē gada statistikas datus par piešķirto atkāpju skaitu un norādītajiem iemesliem un šos datus paziņo Komisijai.

Saskaņā ar pirmo daļu piešķirtās atkāpes nepiemēro kredītiestādēm un finanšu iestādēm un 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta b) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem, kas ir publiskas amatpersonas.

Ja dalībvalsts nolemj noteikt atkāpi saskaņā ar pirmo daļu, tā neierobežo kompetento iestāžu un *FIU* piekļuvi informācijai.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka šā panta 3.a punktā minētie centrālie reģistri ir savstarpēji savienoti, izmantojot Eiropas centrālo platformu, kura izveidota ar Direktīvas (ES) 2017/1132 22. panta 1. punktu. Dalībvalstu centrālo reģistru savienojumu ar šo platformu izveido saskaņā ar tehniskām specifikācijām un procedūrām, ko nosaka ar īstenošanas aktiem, kurus Komisija pieņem saskaņā ar Direktīvas (ES) 2017/1132 24. pantu un šīs direktīvas 31.a pantu.

Dalībvalstis nodrošina, ka šā panta 1. punktā minētā informācija ir pieejama, izmantojot reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, kas izveidota ar Direktīvas (ES) 2017/1132 22. panta 2. punktu, saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, ar kuriem īsteno šā panta 4. un 5. punktu.

Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka, izmantojot to valsts reģistrus un reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, ir pieejama tikai tāda 1. punktā minētā informācija, kas ir aktualizēta un atbilst aktuālajiem faktiskajiem īpašniekiem, un piekļuve minētajai informācijai ir saskaņā ar datu aizsardzības noteikumiem.

Informācija, kas minēta 1. punktā, ir pieejama, izmantojot valstu reģistrus un reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, vismaz piecus gadus un ne vairāk kā 10 gadus pēc tam, kad beidzis pastāvēt pamatojums tam, lai reģistrētu informāciju par faktisko īpašnieku, kas minēta 3.a punktā. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, lai īstenotu dažādos piekļuves veidus saskaņā ar 4. un 4.a punktu.

▼ **M1**

10. Dalībvalstis līdz 2019. gada 10. jūlijam paziņo Komisijai 1. punktā minēto trastu un līdzīgu juridisko veidojumu kategorijas, to iezīmju aprakstu, nosaukumus un attiecīgā gadījumā juridisko pamatu. Komisija līdz 2019. gada 10. septembrim publicē šādu trastu un līdzīgu juridisku veidojumu konsolidētu sarakstu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Komisija līdz 2020. gada 26. jūnijam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, novērtējot, vai visi 1. punktā minētie trasti un līdzīgi juridiski veidojumi, ko reglamentē dalībvalstu tiesību akti, ir pienācīgi identificēti un uz tiem attiecināti šajā direktīvā noteiktie pienākumi. Attiecīgā gadījumā Komisija veic nepieciešamos pasākumus, lai rīkotos saistībā ar šāda ziņojuma secinājumiem.

*31.a pants***Īstenošanas akti**

Vajadzības gadījumā papildus īstenošanas aktiem, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar Direktīvas (ES) 2017/1132 24. pantu un saskaņā ar šīs direktīvas 30. un 31. panta darbības jomu, Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem tehniskās specifikācijas un procedūras, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu dalībvalstu centrālo reģistru savstarpēju savienojamību kā minēts 30. panta 10. punktā un 31. panta 9. punktā attiecībā uz:

- a) tehnisko specifikāciju, ar kuru definē tehnisko datu kopumu, kas nepieciešams, lai platforma varētu pildīt savus uzdevumus, kā arī šādu datu glabāšanas, izmantošanas un aizsardzības metodi;
- b) kopējos kritērijus, saskaņā ar kuriem informācija par faktiskajiem īpašniekiem ir pieejama, izmantojot reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, atkarībā no dalībvalstu piešķirtā piekļuves līmeņa;
- c) detalizētu tehnisko informāciju par to, kā informācija par faktiskajiem īpašniekiem jādarā pieejama;
- d) reģistru savstarpējās savienojamības sistēmas sniegto pakalpojumu pieejamības tehniskos nosacījumus;
- e) tehnisko kārtību, kā īstenot dažādos piekļuves veidus informācijai par faktiskajiem īpašniekiem, pamatojoties uz 30. panta 5. punktu un 31. panta 4. punktu;
- f) maksājumu kārtību, ja par piekļuvi informācijai par faktiskajiem īpašniekiem piemēro maksu saskaņā ar 30. panta 5.a punktu un 31. panta 4.a punktu, ņemot vērā pieejamās maksājumu iespējas, piemēram, attālinātus maksājumu darījumus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 64.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼ **M1**

Komisija ar īstenošanas aktiem cenšas panākt, lai tiktu atkārtoti izmantotas jau pārbaudītas tehnoloģijas un esošā prakse. Komisija nodrošina, ka izstrādātās sistēmas nerada izmaksas, kuras ir lielākas par to, kas absolūti nepieciešams, lai īstenotu šo direktīvu. Komisijas īstenošanas aktiem raksturīga pārredzamība un pieredzes un informācijas apmaiņa starp Komisiju un dalībvalstīm.

▼ **B**

IV NODAĻA

ZIŅOŠANAS PIENĀKUMI

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

32. pants

1. Katra dalībvalsts izveido *FIU*, lai efektīvi novērstu, atklātu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

2. Dalībvalstis Komisijai rakstveidā paziņo attiecīgo *FIU* nosaukumu un adresi.

3. Katra *FIU* ir funkcionāli neatkarīga un autonoma, kas nozīmē, ka *FIU* ir pilnvaras un spējas veikt savas funkcijas brīvi, tostarp spēj pieņemt patstāvīgus lēmumus analizēt, pieprasīt un izplatīt konkrētu informāciju. *FIU* kā centrālā valsts vienība atbild par ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem un citas informācijas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, saistītiem predikatīviem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu saņemšanu un analīzi. *FIU* ir atbildīga par analīzes rezultātu un jebkuras atbilstīgas papildinformācijas nosūtīšanu kompetentajām iestādēm, ja ir pamats aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, saistītiem predikatīviem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu. Tā spēj iegūt papildinformāciju no atbildīgajiem subjektiem.

Dalībvalstis savām *FIU* piešķir pietiekamus finanšu līdzekļus, cilvēkresursus un tehniskos līdzekļus, lai tās varētu pildīt savus uzdevumus.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai to *FIU* savlaicīgi ir tieša vai netieša piekļuve finanšu, administratīvai un tiesībsaizsardzības informācijai, kas tām vajadzīgas savu uzdevumu pienācīgai izpildei. *FIU* spēj atbildēt uz savas attiecīgās dalībvalsts kompetento iestāžu pieprasījumiem pēc informācijas, ja tos motivē bažas par predikatīviem nodarījumiem saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai bažas saistībā ar teroristu finansēšanu. Lēmums par analīzes veikšanu vai informācijas izplatīšanu paliek *FIU* ziņā.

▼B

5. Ja ir objektīvi iemesli uzskatīt, ka šādas informācijas sniegšana negatīvi ietekmētu notiekošo izmeklēšanu vai analīzi vai, ārkārtas apstākļos, ja informācijas izpaušana būtu acīmredzami nesamērīga ar fiziskās vai juridiskās personas likumīgām interesēm, vai neatbilstīga nolūkam, kādā tā ir pieprasīta, *FIU* nav pienākuma izpildīt informācijas pieprasījumu.

6. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes informētu *FIU* par saskaņā ar šo pantu sniegtās informācijas izmantojumu, un par uz minētās informācijas pamata veiktās izmeklēšanas vai pārbaužu rezultātiem.

7. Dalībvalstis nodrošina, lai *FIU* būtu pilnvaras steidzami veikt tiešu vai netiešu darbību, ja ir aizdomas, ka darījums ir saistīts ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, apturot vai atsaucot piekrišanu notiekošam darījumam, lai analizētu darījumu, apstiprinātu aizdomas un izplatītu analīzes rezultātus kompetentajām iestādēm. *FIU* ir pilnvaras veikt šādu tiešu vai netiešu darbību pēc citas dalībvalsts *FIU* pieprasījuma uz laikposmiem un saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti pieprasījuma saņēmējas *FIU* valsts tiesību aktos.

8. *FIU* analīzes funkcija ietver:

- a) operatīvo analīzi, kas vērsta uz atsevišķiem gadījumiem un konkrētiem mērķiem vai uz atbilstīgi atlasītu informāciju, atkarībā no saņemtās izpaustās informācijas veida un apjoma un paredzētā informācijas izmantojuma pēc izplatīšanas; un
- b) stratēģisku analīzi, kas pēta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas tendences un veidus.

▼M1

9. Neskarot 34. panta 2. punktu, *FIU* saistībā ar to funkcijām spēj pieprasīt, iegūt un izmantot informāciju no jebkura atbildīga subjekta šā panta 1. punktā noteiktajā nolūkā pat tad, ja nav iesniegts iepriekšējs ziņojums saskaņā ar 33. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 34. panta 1. punktu.

32.a pants

1. Dalībvalstis izveido centralizētus automatizētus mehānismus, piemēram, centrālos reģistrus vai elektroniskās datu izguves sistēmas, kas ļauj savlaicīgi identificēt jebkuru fizisku vai juridisku personu, kurai pieder vai kura kontrolē kontus un bankas kontus, kas identificēti ar IBAN, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 260/2012 ⁽¹⁾, un individuālos seifus, ko tur kredītiestāde to teritorijā. Dalībvalstis Komisijai paziņo minēto valsts mehānismu iezīmes.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.).

▼ **M1**

2. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija, kas glabājas šā panta 1. punktā minētajos centralizētajos mehānismos, ir nekavējoties un bez filtrēšanas tieši pieejama valstu *FIU*. Informācija ir pieejama arī valstu kompetentajām iestādēm, lai tās pildītu savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu. Dalībvalstis nodrošina, ka ikviena *FIU* var savlaicīgi sniegt informāciju, kas glabājas šā panta 1. punktā minētajos centralizētajos mehānismos, jebkurām citām *FIU* saskaņā ar 53. pantu.

3. Izmantojot 1. punktā minētos centralizētos mehānismus, ir pieejama un meklējama šāda informācija:

- par klienta konta turētāju un jebkuru personu, kas vēlas veikt darbības klienta uzdevumā: vārds un uzvārds, ko papildina vai nu citi identifikācijas dati, kuri nepieciešami saskaņā ar valsts noteikumiem, ar ko transponē 13. panta 1. punkta a) apakšpunktu, vai arī unikāls identifikācijas numurs,
- par klienta konta turētāja faktisko īpašnieku: vārds un uzvārds, ko papildina vai nu citi identifikācijas dati, kuri nepieciešami saskaņā ar valsts noteikumiem, ar ko transponē 13. panta 1. punkta b) apakšpunktu, vai arī unikāls identifikācijas numurs,
- par bankas vai maksājuma kontu: IBAN numurs un konta atvēršanas un slēgšanas datums,
- par individuālajiem seifiem: nomnieka vārds un uzvārds, ko papildina vai nu citi identifikācijas dati, kuri nepieciešami saskaņā ar valsts noteikumiem, ar ko transponē 13. panta 1. punktu, vai unikāls identifikācijas numurs un nomas ilgums.

4. Dalībvalstis var apsvērt pieprasīt, lai, izmantojot centralizētos mehānismus, būtu pieejama un meklējama cita informācija, ko tās uzskata par būtisku *FIU* un kompetentajām iestādēm to pienākumu izpildei saskaņā ar šo direktīvu.

5. Komisija līdz 2020. gada 26. jūnijam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā ir novērtēti nosacījumi un tehniskās specifikācijas un procedūras centralizēto automatizēto mehānismu drošas un efektīvas savstarpējās savienojamības nodrošināšanai. Attiecīgā gadījumā minētajam ziņojumam pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

32.b pants

1. Dalībvalstis sniedz *FIU* un kompetentajām iestādēm piekļuvi informācijai, kas ļauj savlaicīgi identificēt jebkuras fiziskas vai juridiskas personas, kurām pieder nekustamais īpašums, tostarp izmantojot reģistrus vai elektroniskas datu izguves sistēmas, ja šādi reģistri vai sistēmas ir pieejami.

2. Komisija līdz 2020. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā izvērtē reģistros iekļautās informācijas saskaņošanas nepieciešamību un samērīgumu un izvērtē vajadzību pēc minēto reģistru savstarpējās savienojamības. Attiecīgā gadījumā minētajam ziņojumam pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

▼B*33. pants*

1. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti un, attiecīgos gadījumos, to direktori un darbinieki pilnībā sadarbotos, nekavējoties:

a) pēc pašu iniciatīvas informējot *FIU*, tostarp iesniedzot ziņojumu, ja atbildīgais subjekts zina vai tam ir aizdomas vai pamatots iemesls uzskatīt, ka līdzekļi, neatkarīgi no iesaistītās summas, ir iegūti noziedzīgas darbības rezultātā vai ir saistīti ar teroristu finansēšanu, un šādos gadījumos nekavējoties atbildot uz *FIU* papildu informācijas pieprasījumiem; un

▼M1

b) tieši sniedzot visu nepieciešamo informāciju *FIU* pēc tās pieprasījuma.

▼B

Tiek ziņots par visiem aizdomīgiem darījumiem, tostarp par darījumu mēģinājumiem.

2. Saskaņā ar 8. panta 4. punkta a) apakšpunktu iecelta persona informāciju, kas minēta šā panta 1. punktā, nosūta *FIU* tajā dalībvalstī, kuras teritorijā veic uzņēmējdarbību atbildīgais subjekts, kas nosūta informāciju.

34. pants

1. Atkāpjoties no 33. panta 1. punkta, attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem, kas minēti 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta a), b) un d) punktā, dalībvalstis var izraudzīties piemērotu attiecīgās profesijas pašregulējuma struktūru kā iestādi, kura saņem 33. panta 1. punktā minēto informāciju.

Neskarot 2. punktu, izraudzītā pašregulējuma struktūra šī punkta pirmajā daļā minētajos gadījumos informāciju nekavējoties un nefiltrējot nodod *FIU*.

2. Dalībvalstis nepiemēro notāriem, citiem neatkarīgajiem juridisko profesiju pārstāvjiem, revidentiem, ārštata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem pienākumus, kas izklāstīti 33. panta 1. punktā, ar stingru noteikumu, ka šāds atbrīvojums attiecas vienīgi uz informāciju, kuru viņi saņem vai iegūst par kādu no saviem klientiem, kad nosaka sava klienta juridisko stāvokli vai veic savu uzdevumu, minēto klientu aizstāvēt vai pārstāvēt tiesvedībā, vai attiecībā uz to, tostarp sniedz konsultācijas par šādu procedūru uzsākšanu vai izvairīšanos no tām, neatkarīgi no tā, vai šī informācija ir iegūta vai saņemta pirms šādām procedūrām, to laikā vai pēc tam.

▼M1

3. Dalībvalstu izraudzītas pašregulējuma struktūras publicē gada ziņojumu ar informāciju par:

a) pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 58., 59. un 60. pantu;

b) vajadzības gadījumā – saņemto ziņojumu par pārkāpumiem skaitu, kā minēts 61. pantā;

▼M1

- c) vajadzības gadījumā – pašregulējuma struktūru saņemto ziņojumu skaitu, kā minēts 1. punktā, un pašregulējuma struktūru *FIU* nosūtīto ziņojumu skaitu;
- d) vajadzības gadījumā – to pasākumu skaitu un aprakstu, kuri saskaņā ar 47. un 48. pantu veikti, lai uzraudzītu atbildīgo subjektu atbilstību to pienākumiem saskaņā ar:
 - i) 10. līdz 24. pantu (klienta uzticamības pārbaude);
 - ii) 33., 34. un 35. pantu (ziņošana par aizdomīgiem darījumiem);
 - iii) 40. pantu (informācijas uzglabāšana); un
 - iv) 45. un 46. pantu (iekšējā kontrole).

▼B*35. pants*

1. Dalībvalstis pieprasa, lai atbildīgie subjekti atturētos no tādu darījumu veikšanas, par kuriem ir informācija vai pastāv aizdomas, ka tie ir saistīti ar noziedzīgas darbības rezultātā gūtiem ieņēmumiem vai teroristu finansēšanu, kamēr tie nav pabeiguši nepieciešamo darbību saskaņā ar 33. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu un izpildījuši visas citas konkrētas kompetento iestāžu sniegtas norādes saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Ja nav iespējams atturēties no 1. punktā minēto darījumu veikšanas vai ja pastāv iespēja, ka tas traucēs centienus saukt pie atbildības aizdomās turamo darbību labuma guvējus, attiecīgie atbildīgie subjekti tūlīt pēc tam informē *FIU*.

36. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai 48. pantā minētās kompetentās iestādes nekavējoties informētu *FIU*, ja, veicot atbildīgo subjektu pārbaudes vai jebkādā citā veidā, tās atklāj faktus, kas varētu būt saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai uzraudzības iestādes, kuras, pamatojoties uz normatīvajiem aktiem, ir pilnvarotas uzraudzīt fondu biržu, valūtas un atvasināto finanšu instrumentu tirgus, informētu *FIU*, ja tās atklāj faktus, kas varētu būt saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

37. pants

Tas, ka atbildīgais subjekts vai šāda atbildīgā subjekta darbinieks vai direktors godprātīgi izpauž informāciju saskaņā ar šīs direktīvas 33. un 34. pantu, nav uzskatāms par līgumā vai kādā normatīvā vai administratīvā aktā noteiktu ierobežojumu neievērošanu attiecībā uz informācijas izpaušanu un nerada nekāda veida atbildību atbildīgajam subjektam vai tā direktoriem vai darbiniekiem pat tādos gadījumos, kad viņi precīzi neapjauta informācijas pamatā esošo noziedzīgo darbību, un neatkarīgi no tā, vai pretlikumīgā darbība faktiski notika.

▼ M1

38. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka personas, tostarp atbildīgo subjektu darbinieki un pārstāvji, kas iekšēji vai *FIU* ziņo par aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, ir tiesiski aizsargātas pret draudiem, atriebību vai naidīgām darbībām, un jo īpaši pret negatīvām vai diskriminējošām darbībām darba attiecībās.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka personas, kas par ziņošanu iekšēji vai *FIU* par aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, ir pakļautas draudiem, atriebībai vai naidīgām darbībām, vai negatīvām vai diskriminējošām darbībām darba attiecībās, ir tiesīgas drošā veidā iesniegt sūdzību attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Neskarot *FIU* savāktās informācijas konfidencialitāti, dalībvalstis arī nodrošina, ka šādām personām ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, lai aizsargātu savas tiesības saskaņā ar šo punktu.

▼ B

2. IEDAĻA

Izpaušanas aizliegums

39. pants

1. Atbildīgie subjekti un to direktori un darbinieki neizpauž attiecīgajam klientam vai citām trešām personām to, ka informācija tiek, tiks vai ir tikusi nosūtīta saskaņā ar 33. vai 34. pantu vai tiek veikta vai var tikt veikta analīze saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

2. Aizliegums, kas noteikts 1. punktā, neattiecas uz informācijas izpaušanu kompetentajām iestādēm, tostarp pašregulējuma struktūrām, vai informācijas izpaušanu tiesībaizsardzības nolūkā.

▼ M1

3. Šā panta 1. punktā noteiktais aizliegums neliedz izpaust informāciju starp dalībvalstu kredītiestādēm un finanšu iestādēm, ar noteikumu, ka tās pieder pie vienas grupas, vai starp minētajām vienībām un to filiālēm un meitasuzņēmumiem, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa un kuri veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, ar noteikumu, ka minētās filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, pilnībā ievēro grupas mēroga politiku un procedūras, tostarp grupā noteiktās informācijas apmaiņas procedūras saskaņā ar 45. pantu un ka minētā grupas mēroga politika un procedūras atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām.

▼ B

4. Aizliegums, kas noteikts 1. punktā, neliedz izpaust informāciju starp 2. panta 1. punkta 3. apakšpunkta a) un b) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem vai subjektiem trešās valstīs, kurās ir noteiktas šai direktīvai līdzvērtīgas prasības, ja tie savus profesionālos pienākumus veic neatkarīgi no tā, vai viņi ir vai nav tās darbinieki, piederot pie tās pašas juridiskās personas vai arī darbojoties plašākā struktūrā, pie kuras pieder minētā persona un kurai ir kopīgs īpašums, kopīga vadība vai kopīga atbilstības kontrole.

▼B

5. Attiecībā uz 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, 2) apakšpunktā un 3) apakšpunkta a) un b) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem gadījumos, kas skar vienus un tos pašus klientus un darījumus, kuros piedalās divi vai vairāki atbildīgie subjekti, aizliegums, kas minēts šā panta 1. punktā, neliedz izpaust informāciju starp attiecīgajiem atbildīgajiem subjektiem, ar noteikumu, ka tie ir no kādas dalībvalsts vai subjekti kādā trešā valstī, kurā ir noteiktas šai direktīvai līdzvērtīgas prasības, un ka tie pieder pie vienas un tās pašas profesionālās kategorijas un uz tiem attiecas pienākumi attiecībā uz dienesta noslēpumu un personas datu aizsardzību.

6. Ja 2. panta 1. punkta 3. apakšpunkta a) un b) punktā minētie atbildīgie subjekti cenšas klientu atturēt no pretlikumīgas darbības, tas nav uzskatāms par informācijas izpaušanu šā panta 1. punkta nozīmē.

V NODAĻA

DATU AIZSARDZĪBA, INFORMĀCIJAS UZGLABĀŠANA UN STATISTIKAS DATI*40. pants*

1. Lai *FIU* vai citas kompetentās iestādes varētu novērst, atklāt un izmeklēt iespējamus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas gadījumus, dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem uzglabāt šādus dokumentus un informāciju:

▼M1

a) klienta uzticamības pārbaudes gadījumā – to dokumentu un informācijas kopiju, kuri ir vajadzīgi, lai izpildītu II nodaļā noteiktās klienta uzticamības pārbaudes prasības, tostarp, ja ir pieejama, informāciju, kas iegūta, izmantojot elektroniskās identifikācijas līdzekļus, attiecīgos uzticamības pakalpojumus, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 910/2014, vai jebkādu citu drošu, attālinātu vai elektronisku identifikācijas procesu, kuru reglamentē, ir atzinušas, apstiprinājušas vai pieņēmušas attiecīgās kompetentās iestādes, – piecus gadus pēc tam, kad ir beigušās darījumu attiecības ar to klientu vai kad tika veikts gadījuma rakstura darījums;

▼B

b) darījumus apstiprinošos pierādījumus un darījumu informāciju, kuri aptver dokumentu oriģinālus vai kopijas, kas saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem ir pieņemami tiesvedībā un kas ir vajadzīgi darījumu identifikācijai, par laikposmu, kas ir pieci gadi pēc tam, kad ir beigušās darījumu attiecības ar to klientu vai kad tika veikts gadījuma rakstura darījums.

Pēc pirmajā daļā minēto uzglabāšanas laikposmu beigām dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti dzēstu personas datus, ja vien nav citādi paredzēts valsts tiesību aktos, ar kuriem nosaka apstākļus, kādos atbildīgie subjekti var uzglabāt vai uzglabā datus arī turpmāk. Dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt turpmāku uzglabāšanu pēc tam, kad tās ir rūpīgi izvērtējušas šādas turpmākas uzglabāšanas nepieciešamību un samērīgumu un uzskata, ka tās vajadzība ir pamatota, lai novērstu, atklātu un izmeklētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu. Minētais turpmākas uzglabāšanas laikposms nepārsniedz papildus piecus gadus.

▼ **M1**

Šajā punktā minēto saglabāšanas periodu, tostarp turpmākas saglabāšanas periodu, kas nepārsniedz papildu piecus gadus, piemēro arī attiecībā uz datiem, kas pieejami, izmantojot 32.a pantā minētos centralizētos mehānismus.

▼ **B**

2. Gadījumā, ja 2015. gada 25. jūnijā kādā dalībvalstī notiek juridiskas procedūras attiecībā uz aizdomu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu novēršanu, atklāšanu, izmeklēšanu vai kriminālvajāšanas sākšanu un atbildīgajam subjektam ir informācija vai dokumenti, kas saistīti ar šādām notiekošām procedūrām, atbildīgais subjekts minēto informāciju vai minētos dokumentus saskaņā ar valsts tiesību aktiem var uzglabāt piecus gadus, sākot no 2015. gada 25. jūnija. Dalībvalstis, neskarot valsts krimināltiesību normas par pierādījumiem, kuras piemēro notiekošās kriminālizmeklēšanās un juridiskās procedūrās, var atļaut vai pieprasīt šādas informācijas vai dokumentu uzglabāšanu vēl uz pieciem gadiem, ja ir apstiprinājies, ka šāda turpmāka uzglabāšana ir nepieciešama un samērīga, lai novērstu, atklātu, izmeklētu vai sāktu kriminālvajāšanu saistībā ar aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

41. pants

1. Personas datu apstrādei saskaņā ar šo direktīvu piemēro Direktīvu 95/46/EK, kā tā transponēta valsts tiesību aktos. Personas datu apstrādei, ko saskaņā ar šo direktīvu veic Komisija vai EUI, piemēro Regulu (EK) Nr. 45/2001.

2. Atbildīgie subjekti apstrādā personas datus, pamatojoties uz šo direktīvu, vienīgi nolūkā novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, kā minēts 1. pantā, un tos tālāk neapstrādā veidā, kas neatbilst minētajiem mērķiem. Personas datu apstrāde, pamatojoties uz šo direktīvu, jebkādiem citiem mērķiem, piemēram, komerciāliem mērķiem, ir aizliegta.

3. Atbildīgie subjekti jauniem klientiem pirms darījumu attiecību nodibināšanas vai gadījuma darījuma veikšanas sniedz informāciju, kas prasīta, ievērojot Direktīvas 95/46/EK 10. pantu. Minētā informācija jo īpaši ietver vispārēju paziņojumu par atbildīgo subjektu juridiskajiem pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu apstrādāt personas datus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas nolūkos, kā minēts šīs direktīvas 1. pantā.

4. Piemērojot 39. panta 1. punktā noteikto izpaušanas aizliegumu, dalībvalstis pieņem normatīvus pasākumus, ar kuriem pilnībā vai daļēji tiek ierobežotas datu subjekta tiesības piekļūt saviem datiem, ciktāl šāds daļējs vai pilnīgs ierobežojums ir pasākums, kas demokrātiskā sabiedrībā ir vajadzīgs un samērīgs, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās personas likumīgās intereses:

a) lai atbildīgais subjekts vai valsts kompetentā iestāde varētu labi pildīt savus uzdevumus šīs direktīvas nolūkiem; vai

▼B

- b) lai izvairītos no tādu oficiālu vai tiesisku pārbaužu, izvērtējumu, izmeklēšanu vai procedūru kavēšanas šīs direktīvas nolūkā un lai nodrošinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas neapdraudētu novēršanu, izmeklēšanu un atklāšanu.

42. pants

Dalībvalstis pieprasa, lai to atbildīgajiem subjektiem būtu sistēmas, kas tiem ļautu izsmelīgi un ātri atbildēt uz to *FIU* vai citu iestāžu pieprasījumiem saskaņā ar viņu valsts tiesību aktiem sniegt informāciju par to, vai tiem ir vai piecu gadu laikā pirms minētā pieprasījuma ir bijušas darbību attiecības ar konkrētām personām, kā arī par minēto attiecību būtību, izmantojot drošus kanālus un nodrošinot pieprasījumu pilnīgu konfidencialitāti.

▼M1*43. pants*

Personas datu apstrādi, pamatojoties uz šo direktīvu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas nolūkos, kā minēts 1. pantā, uzskata par sabiedrības interešu jautājumu atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2016/679 ⁽¹⁾.

44. pants

1. Lai dotu ieguldījumu riska izvērtējumu sagatavošanā, ievērojot 7. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka tās spēj pārskatīt savu sistēmu efektivitāti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas apkarošanai, uzturot šim nolūkam visaptverošus statistikas datus par šādu sistēmu efektivitāti.

2. Šā panta 1. punktā minētajā statistikā ir ietverti:

- a) dati, ar kuriem tiek novērtēts, cik plašas un svarīgas ir dažādās nozares, kas ir šīs direktīvas darbības jomā, tostarp fizisko personu un vienību skaits katrā nozarē un katras nozares ekonomiskā nozīme;
- b) dati, ar kuriem tiek novērtēti ziņošanas, izmeklēšanas un tiesvedības posmi valsts režīmā, ar ko novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, tostarp aizdomīgo darbību skaits, par kuriem ziņots *FIU*, pēc minētajiem ziņojumiem veiktie pasākumi un gada laikā izmeklēto gadījumu skaits un to personu skaits, pret kurām veikta kriminālvajāšana, par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas noziegumiem notiesāto personu skaits, predikatīvo noziedzīgo nodarījumu veidi – ja šāda informācija ir pieejama – un iesaldētā, aizturētā vai konfiscētā īpašuma vērtība, kas izteikta euro;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

▼ M1

- c) ja pieejami – dati, kas uzrāda tādu ziņojumu skaitu un procentuālo īpatsvaru, uz kuru pamata ir sākta izmeklēšana, kopā ar atbildīgajiem subjektiem iesniegtu gada ziņojumu, kur ir sīki precizēta iesniegto ziņojumu lietderība un pasākumi, kas ir veikti pēc ziņojumiem;
 - d) dati par tādu pārrobežu informācijas pieprasījumu skaitu, kurus *FIU* ir attiecīgi iesniegusi, saņēmusi, atteikusi un uz kuriem tā ir daļēji vai pilnībā atbildējusi, sadalījumā pa pieprasījušajām valstīm;
 - e) cilvēkresursi, kas piešķirti kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas uzraudzību, kā arī *FIU* piešķirtie cilvēkresursi, lai izpildītu 32. pantā precizētos uzdevumus;
 - f) klātienes un neklātienes uzraudzības darbību skaits, tādu pārkāpumu skaits, kuri ir identificēti, pamatojoties uz uzraudzības pasākumiem, un sankcijas un administratīvie pasākumi, ko ir piemērojušas uzraudzības iestādes.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka katru gadu tiek publicēts to statistikas konsolidēts pārskats.
4. Dalībvalstis katru gadu nosūta Komisijai 2. punktā minēto statistiku. Komisija publicē gada ziņojumu, kurā apkopo un izskaidro 2. punktā minēto statistiku un ko dara pieejamu tās tīmekļa vietnē.

▼ B

VI NODAĻA

POLITIKA, PROCEDŪRAS UN UZRAUDZĪBA

1. IEDAĻA

Iekšējās procedūras, apmācība un atgriezeniskā saite

45. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti, kas ir kādas grupas sastāvā, īstenotu grupas mēroga politiku un procedūras, tostarp datu aizsardzības politiku un grupā noteikto informācijas apmaiņas politiku un procedūras nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas nolūkos. Minēto politiku un procedūras dalībvalstīs un trešās valstīs efektīvi īsteno filiāļu un to meitasuzņēmumu līmenī, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa.

2. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti, kuri vada uzņēmumus citā dalībvalstī, nodrošinātu, ka minētie uzņēmumi ievērotu minētās citas dalībvalsts noteikumus, ar ko transponē šo direktīvu.

▼B

3. Dalībvalstis nodrošina, lai tad, ja atbildīgajiem subjektiem ir filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, trešās valstīs, kur minimālās prasības attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanu nav tik stingras kā attiecīgajā dalībvalstī, šo subjektu trešā valstī izvietotās filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, īstenotu attiecīgās dalībvalsts prasības, tostarp attiecībā uz datu aizsardzību, tiktāl, ciktāl to atļauj trešās valsts tiesību akti.

▼M1

4. Dalībvalstis un EUI informē cita citu par gadījumiem, kad trešās valsts tiesību akti neļauj īstenot 1. punktā prasīto politiku un procedūras. Šādos gadījumos var īstenot saskaņotu rīcību, lai panāktu risinājumu. Novērtējot, kuras trešās valstis neļauj īstenot 1. punktā paredzēto politiku un procedūras, dalībvalstis un EUI ņem vērā juridiskos ierobežojumus, kas varētu traucēt pareizi īstenot minēto politiku un procedūras, tostarp slepenību, datu aizsardzību un citus ierobežojumus, kuri ierobežo tādas informācijas apmaiņu, kas var būt būtiska minētajam nolūkam.

▼B

5. Dalībvalstis prasa, lai gadījumos, kad trešās valsts tiesību akti neļauj īstenot 1. punktā minēto politiku un procedūras, atbildīgie subjekti nodrošinātu, ka filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, minētajā trešā valstī veic papildu pasākumus, lai efektīvi ierobežotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku, un informētu savas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes. Ja papildu pasākumi nav pietiekami, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes veic papildu uzraudzības pasākumus, tostarp prasot grupai neveikt vai izbeigt darījumu attiecības un neveikt darījumus un, vajadzības gadījumā, prasot grupai izbeigt savas darbības trešā valstī.

6. EUI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, norādot 5. punktā minēto papildu pasākumu veidu un minimuma darbības, kas jāveic kredītiestādēm un finanšu iestādēm, ja trešās valsts tiesību akti neļauj īstenot pasākumus, kas prasīti 1. un 3. punktā.

EUI iesniedz Komisijai pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu līdz 2016. gada 26. decembrim.

7. Komisijai ir deleģētas pilnvaras pieņemt šā panta 6. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar 10. līdz 14. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010.

8. Dalībvalstis nodrošina, lai informācijas apmaiņa grupas iekšienē ir atļauta. Informāciju, kas ziņota *FIU*, par aizdomām, ka līdzekļi ir noziedzīgas darbības rezultātā iegūti ieņēmumi vai saistīti ar teroristu finansēšanu, izplata grupas iekšienē, izņemot gadījumus, kad *FIU* norādījusi citādi.

▼B

9. Dalībvalstis var prasīt elektroniskās naudas emitentiem, kas definēti Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 3) punktā, un maksājumu pakalpojuma sniedzējiem, kas definēti Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 9) punktā un kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā kādā no veidiem, kas nav filiāle, un kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, iecelt centrālo kontaktpunktu to teritorijā, lai iecelējiestādes vārdā nodrošinātu atbilstību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumiem un lai atvieglotu uzraudzību, ko veic kompetentās iestādes, tostarp pēc pieprasījuma sniedzot kompetentajām iestādēm dokumentus un informāciju.

10. EUI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu ar kritērijiem, lai noteiktu apstākļus, kādos ir piemēroti saskaņā ar 9. punktu iecelt centrālo kontaktpunktu, un to, kādām vajadzētu būt centrālo kontaktpunktu funkcijām.

EUI iesniedz Komisijai pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu līdz 2017. gada 26. jūnijam.

11. Komisijai ir deleģētas pilnvaras pieņemt šā panta 10. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar 10. līdz 14. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010.

46. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti veiktu pasākumus, kas ir samērīgi ar to risku, būtību un apmēru, tā lai to darbinieki būtu informēti par noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, tostarp attiecīgajām datu aizsardzības prasībām.

Minētie pasākumi ietver to darbinieku piedalīšanos īpašās pastāvīgās mācību programmās, lai palīdzētu viņiem atpazīt iespējamās ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu saistītas darbības un dotu viņiem norādījumus, kā rīkoties šādos gadījumos.

Ja fiziska persona, kas pieder pie kādas no 2. panta 1) punkta 3) apakšpunktā uzskaitītajām kategorijām, veic profesionālo darbību kā kādas juridiskas personas darbinieks, šīs iedaļas pienākumi ir piemērojami minētajai juridiskajai personai, nevis fiziskajai personai.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgajiem subjektiem būtu piekļuve atjauninātai informācijai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizētāju un terorisma finansētāju praksē izmantotajiem paņēmieniem un par pazīmēm, pēc kurām ir iespējams atpazīt aizdomīgus darījumus.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai, kad tas ir iespējams, atbildīgajiem subjektiem tiktu sniegta savlaicīga informācija par to, cik efektīvi ir bijuši ziņojumi par aizdomīgiem darījumiem saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu un kādi pasākumi pēc tam ir veikti.

▼B

4. Dalībvalstis prasa, lai attiecīgā gadījumā atbildīgie subjekti noteiktu valdes locekli, kas būtu atbildīgs par to normatīvo un administratīvo noteikumu īstenošanu, kuri ir vajadzīgi šīs direktīvas ievērošanai.

*2. IEDAĻA****Uzraudzība****47. pants***▼M1**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka valūtas apmaiņas pakalpojumu sniedzēji, kuri veic virtuālo valūtu un papīra valūtu apmaiņu, un digitālo maku pakalpojumu sniedzēji tiek reģistrēti, ka valūtas maiņas un čeku iekasēšanas punkti, trasta vai sabiedrības pakalpojumu sniedzēji tiek licencēti vai reģistrēti un ka azartspēļu pakalpojumu sniedzēji tiek regulēti.

▼B

2. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes nodrošinātu, ka personas, kuras ieņem vadošus amatus 1. punktā minētajās vienībās vai kuras ir šādu vienību faktiskie īpašnieki, ir atbilstīgas un piemērotas personas.

3. Attiecībā uz 2. panta 1) punkta 3) apakšpunkta a), b), d) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes veiktu nepieciešamos pasākumus, ar ko netiek pieļauts, ka noziedznieki, kas sodīti par nodarījumiem attiecīgajās jomās, vai to līdzdalībnieki ieņem vadošus amatus minētajos atbildīgajos subjektos vai ir to faktiskie īpašnieki.

48. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes efektīvi pārraudzītu šīs direktīvas ievērošanu un veic vajadzīgos pasākumus tās nodrošināšanai.

▼M1

1.a Lai atvieglotu un veicinātu efektīvu sadarbību un jo īpaši informācijas apmaiņu, dalībvalstis paziņo Komisijai sarakstu ar 2. panta 1. punktā uzskaitīto atbildīgo subjektu kompetentajām iestādēm, tostarp to kontaktinformāciju. Dalībvalstis nodrošina, ka Komisijai sniegtā informācija tiek atjaunināta.

Komisija publicē minēto iestāžu reģistru un to kontaktinformāciju savā tīmekļa vietnē. Reģistrā iekļautās iestādes savu pilnvaru apmērā darbojas kā kontaktpunkts atbilstīgajām kompetentajām iestādēm citās dalībvalstīs. Dalībvalstu finanšu uzraudzības iestādes darbojas arī kā kontaktpunkts EUI.

Lai nodrošinātu atbilstīgu šīs direktīvas īstenošanu, dalībvalstis prasa, lai visiem atbildīgajiem subjektiem tiktu piemērota atbilstīga uzraudzība, tostarp pilnvaras veikt klātienes un neklātienes uzraudzību, un veic atbilstīgus un samērīgus administratīvus pasākumus, lai pārkāpumu gadījumā labotu situāciju.

▼ M1

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir atbilstīgas pilnvaras, tostarp pilnvaras pieprasīt jebkuru informāciju, kas saistīta ar atbilstības pārraudzību un pārbaudi veikšanu, un ka tām ir pienācīgi finanšu, cilvēku un tehniskie resursi to funkciju izpildei. Dalībvalstis nodrošina, ka minēto iestāžu darbiniekiem piemīt augsti morālie standarti un atbilstīgas prasmes, ka tie uztur augstus profesionālos standartus, tostarp konfidencialitātes, datu aizsardzības un interešu konfliktu risināšanas standartus.

▼ B

3. Attiecībā uz kredītiestādēm, finanšu iestādēm un azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem kompetentajām iestādēm ir pastiprinātas uzraudzības pilnvaras.

▼ M1

4. Dalībvalstis nodrošina, ka tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā atbildīgais subjekts vada uzņēmumus, uzrauga to, kā minētie uzņēmumi ievēro minētās dalībvalsts noteikumus, ar kuriem transponē šo direktīvu.

Attiecībā uz kredītiestādēm un finanšu iestādēm, kas ir daļa no grupas, dalībvalstis nodrošina, ka pirmajā daļā noteiktajos nolūkos tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā mātes uzņēmums veic uzņēmējdarbību, sadarbojas ar tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā uzņēmējdarbību veic uzņēmumi, kas ir daļa no grupas.

Attiecībā uz uzņēmumiem, kas minēti 45. panta 9. punktā, uzraudzība, kas minēta šā punkta pirmajā daļā, var ietvert atbilstīgus un samērīgus pasākumus, lai novērstu nopietnus pārkāpumus, kuri nekavējoties jānovērš. Minētajiem pasākumiem ir pagaidu raksturs, un tos izbeidz, kad identificētie pārkāpumi ir novērsti, tostarp ar atbildīgā subjekta piederības dalībvalsts kompetento iestāžu palīdzību vai sadarbībā ar tām saskaņā ar 45. panta 2. punktu.

▼ B

5. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā atbildīgais subjekts vada uzņēmumus, sadarbotos ar kompetentajām iestādēm dalībvalstī, kurā atbildīgajam subjektam ir galvenais birojs, lai nodrošinātu šīs direktīvas prasību efektīvu uzraudzību.

▼ M1

Attiecībā uz kredītiestādēm un finanšu iestādēm, kas ir daļa no grupas, dalībvalstis nodrošina, ka tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā mātes uzņēmums veic uzņēmējdarbību, uzrauga, lai tiktu efektīvi īstenota grupas mēroga politika un procedūras, kas minētas 45. panta 1. punktā. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā kredītiestādes un finanšu iestādes, kas ir daļa no grupas, veic uzņēmējdarbību, sadarbojas ar kompetentajām iestādēm dalībvalstī, kurā mātesuzņēmums veic uzņēmējdarbību.

▼ B

6. Dalībvalstis nodrošina, lai, piemērojot uz risku balstītas uzraudzības pieeju, kompetentajām iestādēm:

- a) būtu skaidra izpratne par nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas risku to dalībvalstī;

▼B

b) būtu piekļuve uz vietas un attālināta piekļuve visai attiecīgajai informācijai par konkrētiem iekšzemes un starptautiskiem riskiem saistībā ar atbildīgā subjekta klientiem, produktiem un pakalpojumiem; un

c) klātienēs un neklātienēs uzraudzības biežumam un intensitātei par pamatu kalpotu atbildīgo subjektu riska profils un minētajā dalībvalstī pastāvošais nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks.

7. Atbildīgo subjektu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riska profila izvērtējumu, ietverot neatbilstības riskus, pārskata gan regulāri, gan tad, kad to pārvaldē un darbībās notiek būtiski notikumi vai izmaiņas.

8. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes ņemtu vērā atbildīgajam subjektam doto rīcības brīvības pakāpi un attiecīgi pārskatītu riska izvērtējumus, kas ir šīs rīcības brīvības pamatā, un tā iekšējās politikas, kontroles un procedūru piemērotību un īstenošanu.

9. Attiecībā uz 2. panta 1) punkta 3) apakšpunkta a), b) un d) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem dalībvalstis var atļaut pašregulējuma struktūrām veikt šā panta 1. punktā minētos uzdevumus ar noteikumu, ka minētās pašregulējuma struktūras atbilst šā panta 2. punktam.

10. Saskaņā ar 16. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 EUI līdz 2017. gada 26. jūnijam izdod kompetentajām iestādēm adresētas pamatnostādnes par uz risku balstītas uzraudzības pieejas iezīmēm un par pasākumiem, kas jāveic, īstenojot uz risku balstītu uzraudzību. Īpaši jāņem vērā darījumdarbības būtība un apjoms, un, ja tas ir vajadzīgs un samērīgi, ir jānosaka īpaši pasākumi.

3. IEDAĻA

Sadarbība

I apakšiedaļa

Valsts līmeņa sadarbība

▼M1

49. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka politikas veidotājiem, FIU, uzraudzītājiem un citām kompetentajām iestādēm, kas iesaistītas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanā, kā arī nodokļu iestādēm un tiesībsardzības iestādēm, kad tās rīkojas šīs direktīvas darbības jomā, ir efektīvi mehānismi, lai tās iekšzemē varētu sadarboties un koordinēt politikas un pasākumu izstrādi un īstenošanu nolūkā apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, tostarp, lai pildītu savu pienākumu atbilstīgi 7. pantam.

▼B

II apakšiedaļa
Sadarbība ar EUI

50. pants

Kompetentās iestādes sniedz EUI visu informāciju, kas nepieciešama, lai tām ļautu veikt savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

▼M1

IIa apakšiedaļa
Sadarbība starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm

50.a pants

Dalībvalstis neliedz kompetentajām iestādēm apmainīties ar informāciju vai palīdzību un nenosaka tam nepamatoti vai neatbilstīgi ierobežojošus nosacījumus šīs direktīvas nolūkā. Dalībvalstis jo īpaši nodrošina, ka kompetentās iestādes neatsaka palīdzības pieprasījumu, pamatojoties uz to, ka:

- a) tiek uzskatīts, ka pieprasījums attiecas arī uz nodokļu jautājumiem;
- b) valsts tiesību akti pieprasa, lai atbildīgie subjekti saglabātu noslēpumu vai konfidencialitāti, izņemot tādus gadījumus, kad attiecīgā prasītā informācija tiek aizsargāta ar juridisku privilēģiju vai kad ir piemērojams juridiskās profesijas noslēpums, kā aprakstīts 34. panta 2. punktā;
- c) dalībvalstī, kurai iesniegts pieprasījums, notiek izziņas darbs, izmeklēšana vai tiesvedība, ja vien šāda palīdzība netraucēs izziņas darbam, izmeklēšanai vai tiesvedībai;
- d) pieprasījumu izteikušās atbilstīgās kompetentās iestādes veids vai statuss atšķiras no kompetentās iestādes, kurai iesniedz pieprasījumu, veida vai statusa.

▼B

III apakšiedaļa
Sadarbība starp FIU un ar Komisiju

51. pants

Komisija var sniegt tādu atbalstu, kāds var būt nepieciešams, lai atvieglotu koordinēšanu, tostarp informācijas apmaiņu starp FIU Savienības teritorijā. Tā var regulāri sasaukt ES FIU platformu sanāksmes, kurās piedalās dalībvalstu FIU pārstāvji, lai sekmētu sadarbību starp FIU, apmainītos viedokļiem un sniegtu padomus īstenošanas jautājumos, kas ir svarīgi FIU un ziņošanas iestādēm, kā arī tādās sadarbības jautājumos kā efektīva FIU sadarbība, tādu aizdomīgu darījumu identifikācija, kuriem ir pārrobežu dimensija, ziņošanas formātu standartizācija, izmantojot FIU.net vai tā pēctecīgo tīklu, kopīga pārrobežu gadījumu analīze un tādu tendenču un faktoru identifikācija, kuri ir būtiski, lai novērtētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas risku valsts un pārvalstiskā līmenī.

▼B*52. pants*

Dalībvalstis nodrošina, lai *FIU* pēc iespējas vairāk savstarpēji sadarbotos, neatkarīgi no to organizatoriskā statusa.

*53. pants***▼M1**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka *FIU* pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma apmainās ar jebkuru informāciju, kas var būt būtiska informācijas apstrādei vai analīzei, kuru veic *FIU* attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu un tajā iesaistītajām fiziskajām vai juridiskajām personām, neatkarīgi no saistīto predikatīvo nodarījumu veida un pat tad, ja informācijas apmaiņas laikā nav identificēts saistīto predikatīvo nodarījumu veids.

▼B

Pieprasījumā iekļauj attiecīgos faktus, pamatinformāciju, pieprasījuma iemeslus un to, kā meklētā informācija tiks izmantota. Ja *FIU* par to vienojas savā starpā, var piemērot dažādus informācijas apmaiņas mehānismus, it īpaši attiecībā uz apmaiņu, izmantojot *FIU.net* vai tā pēctecīgo tīklu.

Ja *FIU* saskaņā ar 33. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu saņem ziņojumu, kas attiecas uz citu dalībvalsti, tā šo ziņojumu nekavējoties pārsūta minētās dalībvalsts *FIU*.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai no *FIU*, kurai tiek iesniegts pieprasījums, tiktu prasīts izmantot visu tās rīcībā esošo pilnvaru klāstu, ko tā parasti izmantotu iekšzemē, lai saņemtu un analizētu informāciju, kad tā atbild uz 1. punktā minēto informācijas pieprasījumu, ko iesniegusi cita *FIU*. *FIU*, kurai ir iesniegts pieprasījums, atbild laikus.

Ja kāda *FIU* vēlas saņemt papildu informāciju no kāda atbildīgā subjekta, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī un darbojas tās teritorijā, pieprasījumu adresē tās dalībvalsts *FIU*, kuras teritorijā atbildīgais subjekts veic uzņēmējdarbību. ►**M1** *FIU* iegūst informāciju saskaņā ar 33. panta 1. punktu un operatīvi nosūta atbildes. ◀

3. *FIU* var atteikties atklāt informāciju tikai ārkārtas gadījumos, proti, ja informācijas apmaiņa varētu būt pretrunā valsts tiesību pamatprincipiem. Minētie izņēmumi tiek precizēti tā, lai tiktu novērsta analīzes nolūkos veiktas brīvas informācijas apmaiņas ļaunprātīga izmantošana un nepamatota ierobežošana.

54. pants

Saskaņā ar 52. un 53. pantu saņemto informāciju un dokumentus izmanto *FIU* uzdevumu veikšanai, kā noteikts šajā direktīvā. Apmainoties ar informāciju un dokumentiem saskaņā ar 52. un 53. pantu, pārsūtītāja *FIU* var noteikt ierobežojumus un nosacījumus minētās informācijas izmantošanai. Saņēmēja *FIU* ievēro minētos ierobežojumus un nosacījumus.

▼ **M1**

Dalībvalstis nodrošina, ka *FIU* izraugās vismaz vienu kontaktpersonu vai kontaktpunktu, kas ir atbildīgs par informācijas pieprasījumu saņemšanu no *FIU* citās dalībvalstīs.

▼ **B**

55. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai informācija, ar ko apmainās atbilstīgi 52. un 53. pantam, tiktu izmantota tikai tam mērķim, kuram tā tika prasīta vai sniegta, un lai saņēmējai *FIU*, nododot minēto informāciju kādai citai iestādei, aģentūrai vai departamentam, vai jebkādam citam šīs informācijas izmantošanas mērķim, kas nav sākotnēji apstiprinātais mērķis, būtu vajadzīga iepriekšēja informācijas sniedzējas *FIU* piekrišana.

▼ **M1**

2. Dalībvalstis nodrošina, lai *FIU*, kura ir saņēmusi pieprasījumu, sniedz iepriekšēju piekrišanu izplatīt informāciju kompetentajām iestādēm nekavējoties un pēc iespējas lielākā apmērā neatkarīgi no saistīto predikatīvo nodarījumu veida. *FIU*, kas saņēmusi pieprasījumu, neatsaka sniegt piekrišanu šādai izplatīšanai, izņemot, ja šāda izplatīšana pārsniegtu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumu piemērošanas jomu vai tā varētu kaitēt izmeklēšanai vai kā citādi neatbilstu minētās dalībvalsts tiesību aktu pamatprincipiem. Visus šādus atteikumus sniegt piekrišanu pienācīgi izskaidro. Minētos izņēmumus precizē tādā veidā, kas novērš informācijas izplatīšanas kompetentajām iestādēm ļaunprātīgu izmantošanu vai nepamatotu ierobežošanu.

▼ **B**

56. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai to *FIU* savā starpā izmantotu aizsargātus komunikācijas kanālus, un mudina tās izmantot *FIU.net* vai tā pēctecīgo tīklu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai to *FIU* šajā direktīvā noteikto uzdevumu izpildei sadarbotos, piemērojot mūsdienīgas tehnoloģijas saskaņā ar to valsts tiesību aktiem. Minētās tehnoloģijas ļauj *FIU* anonīmi, nodrošinot personas datu pilnīgu aizsardzību, salīdzināt savus datus ar citu *FIU* datiem, lai atklātu *FIU* interesējošus subjektus citās dalībvalstīs un identificēt viņu ieņēmumus un līdzekļus.

▼ **M1**

57. pants

Atšķirības starp 3. panta 4) punktā minēto predikatīvu nodarījumu definīcijām valstu tiesību aktos nemazina *FIU* spēju sniegt palīdzību citai *FIU* un neierobežo informācijas apmaiņu, izplatīšanu un izmantošanu saskaņā ar 53., 54. un 55. pantu.

▼ **M1**

IIIa apakšiedaļa

Sadarbība starp kompetentajām iestādēm, kas uzrauga kredītiestādes un finanšu iestādes, un citas iestādes, kurām ir saistošs dienesta noslēpums*57.a pants*

1. Dalībvalstis prasa, lai visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetentajās iestādēs, kuras uzrauga kredītiestāžu un finanšu iestāžu atbilstību šai direktīvai, un revidentiem vai ekspertiem, kas darbojas šādu kompetento iestāžu uzdevumā, ir pienākums glabāt dienesta noslēpumu.

Neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesības, konfidencialu informāciju, ko pirmajā daļā minētās personas saņem, pildot savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu, var izpaust tikai apkopojuma vai kopsavilkuma veidā tā, ka nav iespējams identificēt atsevišķas kredītiestādes un finanšu iestādes.

2. Šā panta 1. punkts neliedz apmainīties ar informāciju starp:

- a) kompetentajām iestādēm, kas uzrauga kredītiestādes un finanšu iestādes dalībvalstī saskaņā ar šo direktīvu vai citiem legīslatīviem aktiem, kuri attiecas uz kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzību;
- b) kompetentajām iestādēm, kas uzrauga kredītiestādes un finanšu iestādes dalībvalstīs saskaņā ar šo direktīvu vai citiem legīslatīviem aktiem, kuri attiecas uz kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzību, tostarp Eiropas Centrālo banku (ECB), kas darbojas saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 ⁽¹⁾. Uz šīs informācijas apmaiņu attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, kā norādīts 1. punktā.

Līdz 2019. gada 10. janvārim kompetentās iestādes, kas uzrauga kredītiestādes un finanšu iestādes saskaņā ar šo direktīvu, un ECB, rīkojoties saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013 27. panta 2. punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES ⁽²⁾ 56. panta pirmās daļas g) apakšpunktu, ar Eiropas uzraudzības iestāžu atbalstu noslēdz vienošanos par praktisko kārtību attiecībā uz informācijas apmaiņu.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

▼ **M1**

3. Kompetentās iestādes, kas uzrauga kredītiestādes un finanšu iestādes, kuras saņem konfidencialu informāciju kā minēts 1. punktā, izmanto šo informāciju vienīgi:

- a) pildot savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu vai citiem leģislatīviem aktiem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas, prudenciālā regulējuma un kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības, tostarp sankciju piemērošanas, jomā;
- b) pārsūdzot kompetentās kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības iestādes lēmumu, tostarp tiesvedībā;
- c) tiesvedībā, kas uzsākta saskaņā ar īpašiem noteikumiem, kas paredzēti Savienības tiesību aktos, kuri pieņemti šīs direktīvas vai prudenciālā regulējuma un kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības jomā.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes, kas uzrauga kredītiestādes un finanšu iestādes, pēc iespējas plašāk sadarbojas cita ar citu, piemērojot šo direktīvu, neatkarīgi no to veida vai statusa. Šāda sadarbība ietver arī iespēju pieprasījuma saņēmējas kompetentās iestādes pilnvaru ietvaros veikt izmeklēšanu pieprasījumu iesniegušās kompetentās iestādes uzdevumā un vēlāku apmaiņu ar informāciju, kas iegūta šādā izmeklēšanā.

5. Dalībvalstis var pilnvarot savas valsts kompetentās iestādes, kas uzrauga kredītiestādes un finanšu iestādes, slēgt sadarbības līgumus, nosakot sadarbību un konfidencialas informācijas apmaiņu ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, kuras ir 1. punktā minēto valsts kompetento iestāžu partneres. Šādus sadarbības līgumus slēdz, pamatojoties uz savstarpību un tikai tad, ja uz izpaužamo informāciju attiecas dienesta noslēpuma prasību garantija, kas ir vismaz līdzvērtīga tai, kura minēta 1. punktā. Konfidencialo informāciju, ar kuru apmainās saskaņā ar minētajiem sadarbības līgumiem, izmanto minēto iestāžu uzraudzības uzdevumu veikšanai.

Ja izcelsme informācijai, ar kuru veikta apmaiņa, ir citā dalībvalstī, to izpauž vienīgi ar tās kompetentās iestādes skaidru piekrišanu, kura ir dalījiesies ar to, un attiecīgā gadījumā vienīgi tiem mērķiem, kuriem minētā iestāde ir devusi savu piekrišanu.

57.b pants

1. Neatkarīgi no 57.a panta 1. un 3. punkta un neskarot 34. panta 2. punktu, dalībvalstis var tajā pašā vai citā dalībvalstī atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, starp kompetentajām iestādēm un iestādēm, kam uzticēts pienākums uzraudzīt finanšu nozares struktūras, un fiziskām vai juridiskām personām, kuras īsteno savu profesionālo darbību, kā minēts 2. panta 1. punkta 3) apakšpunktā, un iestādēm, kas pēc likuma ir atbildīgas par finanšu tirgu uzraudzību, pildot to attiecīgos uzraudzības uzdevumus.

▼ M1

Uz saņemto informāciju jebkura gadījumā attiecas dienesta noslēpuma prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 57.a panta 1. punktā minētajām prasībām.

2. Neatkarīgi no 57.a panta 1. un 3. punkta dalībvalstis ar valsts tiesību aktos paredzētiem noteikumiem var atļaut izpaust konkrētu informāciju citām valsts iestādēm, kuras pēc likuma ir atbildīgas par finanšu tirgu uzraudzības tiesību aktiem vai kurām ir noteikta atbildība par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, saistītu predikatīvu nodarījumu un teroristu finansēšanas apkarošanu vai izmeklēšanu.

Tomēr konfidenciālu informāciju, ar kuru apmaiņa veikta saskaņā ar šo punktu, izmanto tikai attiecīgo iestāžu tiesiski noteiktu uzdevumu veikšanai. Uz personām, kurām ir piekļuve šādai informācijai, attiecas dienesta noslēpuma prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 57.a panta 1. punktā minētajām prasībām.

3. Dalībvalstis var atļaut izpaust konkrētu informāciju, kas saistīta ar kredītiestāžu atbilstības šai direktīvai uzraudzību, parlamentārām izmeklēšanas komitejām, revīzijas palātām un citām par izmeklēšanu atbildīgām struktūrām to dalībvalstī, ievērojot šādus nosacījumus:

- a) šīm struktūrām valsts tiesību aktos ir precīzi noteiktas pilnvaras izmeklēt vai rūpīgi pārbaudīt tādu iestāžu darbību, kuras ir atbildīgas par minēto kredītiestāžu uzraudzību vai par šādu uzraudzību reglamentējošiem tiesību aktiem;
- b) informācija ir absolūti nepieciešama a) apakšpunktā minēto pilnvaru izpildei;
- c) uz personām, kam ir piekļuve informācijai, saskaņā ar valsts tiesību aktiem attiecas dienesta noslēpuma prasības, kuras ir vismaz līdzvērtīgas 57.a panta 1. punktā minētajām prasībām;
- d) ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to neizpauž bez nepārprotamas to kompetento iestāžu piekrišanas, kuras to ir izpaukušas, un vienīgi nolūkiem, kādiem minētās iestādes devušas savu piekrišanu.

▼ B*4. IEDAĻA**Sankcijas**58. pants*

1. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgos subjektus varētu saukt pie atbildības par to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu saskaņā ar šo pantu un 59.–61. pantu. Visas no tiem izrietošās sankcijas vai pasākumi ir efektīvi, samērīgi un atturoši.

2. Neskarot dalībvalstu tiesības noteikt un piespriest kriminālsodus, dalībvalstis paredz noteikumus par administratīviem sodiem un pasākumiem un nodrošina, lai to kompetentās iestādes šādas sankcijas un pasākumus varētu noteikt attiecībā uz to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, un nodrošina, lai sankcijas un pasākumi tiktu piemēroti.

▼B

Dalībvalstis var nolemt neizstrādāt noteikumus par administratīviem sodiem vai pasākumiem attiecībā uz pārkāpumiem, par kuriem piemēro kriminālsodus to valsts tiesību aktos. Tādā gadījumā dalībvalstis informē Komisiju par attiecīgajām krimināltiesību normām.

▼M1

Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja to kompetentās iestādes identificē pārkāpumus, par kuriem tiek piemēroti kriminālsodi, tās savlaicīgi informē tiesībsardzības iestādes.

▼B

3. Dalībvalstis nodrošina, lai tad, kad pienākumi attiecas uz juridiskām personām, gadījumos, kad ir pārkāpti valsts noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu, sankcijas un pasākumus var piemērot vadības struktūras locekļiem un citām fiziskām personām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par attiecīgo pārkāpumu.

4. Dalībvalsts nodrošina, lai kompetentajām iestādēm būtu visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir nepieciešamas to funkciju veikšanai.

5. Kompetentās iestādes savas pilnvaras piemērot administratīvos sodus un pasākumus saskaņā ar šo direktīvu un valsts tiesību aktiem īsteno kādā no šādiem veidiem:

- a) tieši;
- b) sadarbībā ar citām iestādēm;
- c) uz savu atbildību deleģējot savas pilnvaras šādām citām iestādēm;
- d) iesniedzot pieteikumu kompetentajām tiesu iestādēm.

Izmantojot savas pilnvaras piemērot administratīvos sodus un pasākumus, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka minētie administratīvie sodi vai pasākumi dod vēlamus rezultātus, un koordinē savu rīcību pārrobežu lietās.

59. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai šā panta noteikumi tiktu piemēroti vismaz tādiem atbildīgo subjektu pieļautiem pārkāpumiem, kuri ir nopietni, atkārtoti, sistemātiski vai ir minēto iezīmju kombinācija attiecībā uz prasībām, kas ir paredzētas:

- a) 10.–24. pantā (klienta uzticamības pārbaude);
- b) 33., 34. un 35. pantā (ziņošana par aizdomīgiem darījumiem);
- c) 40. pantā (informācijas uzglabāšana); un
- d) 45. un 46. pantā (iekšējās kontroles).

2. Dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā minētajos gadījumos administratīvie sodi un pasākumi, ko var piemērot, ietvertu vismaz:

- a) publisku paziņojumu, kurā ir norādīta fiziskā vai juridiskā persona un pārkāpuma būtība;
- b) rīkojumu, ar ko liek fiziskai vai juridiskai personai pārtraukt attiecīgo rīcību un to vairs neatkārtot;

▼B

- c) ja atbildīgajam subjektam vajadzīga atļauja – atļaujas atsaukšanu vai apturēšanu gadījumos;
- d) jebkurai personai, kas veic atbildīgā subjekta pārvaldības pienākumus, vai jebkurai citai fiziskai personai, kas atbildīga par pārkāpumu, noteiktu pagaidu aizliegumu pildīt atbildīgā subjekta pārvaldības funkcijas;
- e) maksimālos administratīvos naudas sodus vismaz līdz divkārtīgai summai no pārkāpuma rezultātā iegūtās peļņas, ja minēto peļņu var aprēķināt, vai vismaz EUR 1 000 000.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai, atkāpjoties no 2. punkta e) apakšpunkta, kad attiecīgais atbildīgais subjekts ir kredītiestāde vai finanšu iestāde, varētu piemērot arī šādas sankcijas:

- a) juridiskas personas gadījumā – maksimālos administratīvos naudas sodus vismaz EUR 5 000 000 apmērā vai 10 % no kopējā gada apgrozījuma saskaņā ar pēdējiem pieejamiem pārskatiem, kurus apstiprinājusi vadības struktūra; ja atbildīgais subjekts ir mātesuzņēmums vai mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, kam ir jāsagatavo konsolidētie finanšu pārskati, kā definēts Direktīvas 2013/34/ES 22. pantā, attiecīgais kopējais gada apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums vai atbilstīga veida ienākumi saskaņā ar attiecīgajām Grāmatvedības direktīvām un saskaņā ar pēdējiem pieejamiem konsolidētajiem pārskatiem, kurus apstiprinājusi galvenā mātesuzņēmuma vadības struktūra;
- b) fiziskas personas gadījumā – maksimālos administratīvos naudas sodus vismaz 5 000 000 euro apmērā vai, tajās dalībvalstīs, kuru valūta nav euro, atbilstošā summa attiecīgās valsts valūtā 2015. gada 25. jūnijā.

4. Dalībvalstis var pilnvarot kompetentās iestādes piemērot vēl citus administratīvo sodu veidus papildus 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētajiem vai piemērot administratīvus naudas sodus, kas pārsniedz summas, kuras minētas 2. punkta e) apakšpunktā un 3. punktā.

60. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai lēmumu, ar ko piemēro administratīvu sodu vai pasākumu par tādu valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, un kas nav pārsūdzams, kompetentās iestādes publicētu savā oficiālajā tīmekļa vietnē nekavējoties pēc tam, kad persona, kurai piemērota sankcija, ir informēta par minēto lēmumu. Publikācijā iekļauj vismaz informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un atbildīgo personu identitāti. Dalībvalstīm šis punkts nav obligāti jāpiemēro lēmumiem, ar ko tiek noteikti izmeklēšanas veida pasākumi.

Ja kompetentā iestāde uzskata, ka pirmajā daļā minēto atbildīgo personu identitātes vai šādu personu personas datu publicēšana ir nesamērīga, ņemot vērā šādas datu publicēšanas samērīguma izvērtējumu katrā atsevišķā gadījumā, vai ja šāda publicēšana apdraud finanšu tirgu stabilitāti vai jau norītošu izmeklēšanu, kompetentās iestādes veic vienu no šādām darbībām:

▼B

- a) atliek administratīvo sodu vai pasākumu nosakošā lēmuma publicēšanu līdz brīdim, kad tā npublicēšanas iemesli beidz pastāvēt;
- b) publicē administratīvo sodu vai pasākumu nosakošo lēmumu anonīmi un tādā veidā, kas ir saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja šāda anonīma publicēšana nodrošina attiecīgo personas datu efektīvu aizsardzību; gadījumā, kad tiek pieņemts lēmums publicēt administratīvo sodu vai pasākumu anonīmi, attiecīgo datu publicēšanu var atlikt uz saprātīgu laikposmu, ja ir paredzams, ka minētajā laikposmā anonīmas publikācijas iemesli beigs pastāvēt;
- c) administratīvo sodu vai pasākumu nosakošo lēmumu npublicē vispār, ja a) un b) apakšpunktā izklāstītie risinājumi netiek uzskatīti par pietiekamiem, lai nodrošinātu:
 - i) to, ka finanšu tirgu stabilitāte netiek apdraudēta; vai
 - ii) lēmumu publicēšanas samērīgumu attiecībā uz pasākumiem, kurus uzskata par mazāk nozīmīgiem.

2. Ja dalībvalstis atļauj publicēt lēmumus, kas ir pārsūdzami, tad kompetentās iestādes savā oficiālajā tīmekļa vietnē nekavējoties arī publicē šādu informāciju un jebkādu turpmāku informāciju par šādas pārsūdzības iznākumu. Turklāt tiek publicēti visi lēmumi, ar ko anulē iepriekšēju lēmumu par administratīva soda vai pasākuma piemērošanu.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, lai ikviena publikācija, kas veikta saskaņā ar šo pantu, būtu pieejama to oficiālajā tīmekļa vietnē piecus gadus pēc tās publicēšanas. Tomēr publikācijā ietvertos personas datus kompetentās iestādes oficiālajā tīmekļa vietnē saglabā tikai tik ilgi, cik ir nepieciešams saskaņā ar piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai, nosakot administratīvo sodu vai pasākumu veidu un mēru, kompetentās iestādes ņemtu vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp attiecīgos gadījumus:

- a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
- b) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi;
- c) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli, ko, piemēram, norāda atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumu apmērs;
- d) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas pārkāpuma rezultātā iegūto peļņu, ciktāl to var aprēķināt;
- e) pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, ciktāl tos var noteikt;
- f) to, cik lielā mērā pie atbildības sauktā fiziskā vai juridiskā persona sadarbojas ar kompetento iestādi;
- g) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas iepriekšējos pārkāpumus.

▼B

5. Dalībvalstis nodrošina, lai juridiskās personas varētu tikt sauktas pie atbildības par 59. panta 1. punktā minētajiem pārkāpumiem, kuras to labā veikusi jebkura persona, darbojoties individuāli vai arī kā tāda minētās juridiskās personas struktūras daļa, kurai ir vadoša ietekme šajā juridiskajā personā, pamatojoties uz kādu no šādiem faktoriem:

- a) uz pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
- b) uz tiesībām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai
- c) uz tiesībām īstenot kontroli juridiskās personas iekšienē.

6. Dalībvalstis arī nodrošina, lai juridiskās personas varētu tikt sauktas pie atbildības, ja šā panta 5. punktā minētās personas nepietiekamas uzraudzības vai kontroles dēļ kāda šai juridiskajai personai pakļauta persona ir varējusi izdarīt 59. panta 1. punktā minētos pārkāpumus minētās juridiskās personas labā.

*61. pants***▼M1**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes un attiecīgā gadījumā pašregulējuma struktūras izveido efektīvus un uzticamus mehānismus, lai iedrošinātu ziņošanu kompetentajām iestādēm un attiecīgā gadījumā pašregulējuma struktūrām par potenciāliem vai faktiskiem gadījumiem, kad pārkāpti valsts noteikumi, ar ko transponē šo direktīvu.

Minētajā nolūkā tās nodrošina vienu vai vairākus drošus saziņas kanālus personām ziņošanai, kas minēta pirmajā daļā. Šādi kanāli nodrošina, ka informāciju sniegušo personu identitāte ir zināma vienīgi kompetentajām iestādēm, kā arī attiecīgā gadījumā pašregulējuma struktūrām.

▼B

2. Šā panta 1. punktā minētajos mehānismos ietilpst vismaz:

- a) konkrētas procedūras, lai saņemtu ziņojumus par pārkāpumiem un veiktu turpmākus pasākumus;
- b) pienācīga aizsardzība tiem atbildīgo subjektu darbiniekiem vai personām līdzīgā amatā, kuri ziņo par atbildīgajā subjektā izdarītiem pārkāpumiem;
- c) pienācīga apsūdzētās personas aizsardzība;
- d) personas datu aizsardzība gan attiecībā uz personu, kas ziņo par pārkāpumiem, gan fizisko personu, kas tiek turēta aizdomās kā atbildīga par pārkāpumu, ievērojot Direktīvā 95/46/EK noteiktos principus;
- e) skaidri noteikumi, ar kuriem nodrošina, lai tās personas konfidencialitāte, kura ziņo par atbildīgajā subjektā izdarītiem pārkāpumiem, tiktu garantēta visos gadījumos, ja vien valsts tiesību akti neparedz izpaušanu saistībā ar turpmāku izmeklēšanu vai turpmāku tiesvedību.

▼B

3. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgajiem subjektiem būtu izstrādātas atbilstošas procedūras, kas ļautu to darbiniekiem vai personām līdzīgā amatā, ziņot par pārkāpumiem subjekta iekšienē, izmantojot speciālu, neatkarīgu un anonīmu kanālu, kas būtu samērīgs attiecīgā atbildīgā subjekta būtībai un apmēram.

▼M1

Dalībvalstis nodrošina, ka personas, tostarp atbildīgo subjektu darbinieki un pārstāvji, kas iekšēji vai *FIU* ziņo par aizdomām attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, tiktu tiesiski aizsargātas pret draudiem, atriebību vai naidīgām darbībām, un jo īpaši pret negatīvām vai diskriminējošām darbībām darba attiecībās.

Dalībvalstis nodrošina, ka personas, kas par ziņošanu iekšēji vai *FIU* par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, ir pakļautas draudiem vai naidīgām darbībām, vai negatīvām vai diskriminējošām darbībām darba attiecībās, ir tiesīgas drošā veidā iesniegt sūdzību attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Neskarot *FIU* savāktās informācijas konfidencialitāti, dalībvalstis arī nodrošina, ka šādām personām ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, lai aizsargātu savas tiesības saskaņā ar šo punktu.

▼B*62. pants*

1. Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās iestādes informētu EUI par visiem administratīviem sodiem un pasākumiem, kas saskaņā ar 58. un 59. pantu piemēroti kredītiestādēm un finanšu iestādēm, tostarp par jebkuru ar tiem saistītu pārsūdzību un tās iznākumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem pārbaudītu, vai konkrētajai personai sodāmības reģistrā ir attiecīga sodāmība, un apmainītos ar informāciju. Jebkāda informācijas apmaiņa minētajiem nolūkiem notiek saskaņā ar Lēmumu 2009/316/TI un Pamatlēmumu 2009/315/TI, kā tie tiek īstenoti ar valsts tiesību aktiem.

3. EUI uztur tīmekļa vietni ar saitēm uz katru kompetento iestāžu publikāciju par administratīviem sodiem un pasākumiem, kas saskaņā ar 60. pantu piemēroti kredītiestādēm un finanšu iestādēm, un norāda, uz cik ilgu laikposmu katra dalībvalsts publicē administratīvos sodus un pasākumus.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

63. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾ 25. panta 2. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

▼B

“d) CCP veic uzņēmējdarbību vai ir saņēmis atļauju trešā valstī, par kuru Komisija saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849 (*) neuzskata, ka tās nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas režīmā ir stratēģiski trūkumi, kas rada būtiskus apdraudējumus Savienības finanšu sistēmai.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).”

64. pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 9. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2015. gada 25. jūnija.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 9. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 9. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja mēneša laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par vienu mēnesi.

▼M1*64.a pants*

1. Komisijai palīdz Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas komiteja (“komiteja”), kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/847 23. pantā ⁽¹⁾. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾ nozīmē.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/847 (2015. gada 20. maijs) par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1781/2006 (OV L 141, 5.6.2015., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

▼ **M1**

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

65. pants

1. Komisija līdz 2022. gada 11. janvārim un pēc tam reizi trijos gados sagatavo ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei.

Minētajā ziņojumā jo īpaši ietver:

- a) pārskatu par konkrētiem pasākumiem un mehānismiem, kas izveidoti Savienības un dalībvalstu līmenī, lai nepieļautu un novērstu jau radušās problēmas un turpmākas jaunas tendences, kas apdraud Savienības finanšu sistēmu;
- b) turpmākas darbības Savienības un dalībvalstu līmenī, pamatojoties uz bažām, par uz kurām tām ir ziņots, tostarp sūdzības par valstu tiesību aktiem, kas ierobežo kompetento iestāžu un pašregulējuma struktūru uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras;
- c) pārskatu par attiecīgās informācijas pieejamību kompetentajām iestādēm un dalībvalstu FIU, lai novērstu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai;
- d) pārskatu par starptautisko sadarbību un informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un FIU;
- e) pārskatu par vajadzīgajām Komisijas darbībām, lai pārbaudītu, vai dalībvalstis rīkojas saskaņā ar šo direktīvu, un novērtētu jau radušās problēmas un jaunas tendences dalībvalstīs;
- f) analīzi par īpašu pasākumu un mehānismu veikšanas iespējamību Savienības un dalībvalstu līmenī attiecībā uz iespējām vākt informāciju par korporatīvo un citu juridisko vienību, kuras reģistrētas ārpus Savienības, faktiskajiem īpašniekiem un piekļūt šai informācijai, kā arī par 20. panta b) punktā minēto pasākumu samērīgumu;
- g) novērtējumu par to, kā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītās pamattiesības un principi.

Nepieciešamības gadījumā pirmajam ziņojumam, kas publicējams līdz 2022. gada 11. janvārim, pievieno atbilstīgus legislatīvu aktu priekšlikumus, tostarp attiecīgā gadījumā attiecībā uz virtuālām valūtām, pilnvarām izveidot un uzturēt centrālo datubāzi, kurā reģistrē lietotāju identitātes un FIU pieejamās maku adreses, kā arī pašdeklarācijas veidlapas virtuālo valūtu lietotājiem, un priekšlikumus sadarbības uzlabošanai starp dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem un 20. panta b) punktā paredzēto pasākumu piemērošanu, pamatojoties uz risku.

▼M1

2. Komisija līdz 2019. gada 1. jūnijam novērtē *FIU* sadarbības sistēmu ar trešām valstīm un šķēršļus un iespējas attiecībā uz sadarbības uzlabošanu starp *FIU* Savienībā, tostarp iespēju izveidot koordinācijas un atbalsta mehānismu.

3. Komisijai, ja vajadzīgs, iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, lai novērtētu, vai ir nepieciešams un kādā proporcijā pazemināt juridisko vienību faktisko īpašnieku identificēšanai atklājamo procentuālo daļu, ņemot vērā jebkādus ieteikumus, ar ko šajā sakarībā nākušas klajā starptautiskas organizācijas un standartu noteikšanas iestādes, kuras ir kompetentas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā, pamatojoties uz jaunu novērtējumu, un attiecīgā gadījumā iesniedz leģislatīva akta priekšlikumu.

▼B*66. pants*

Direktīvas 2005/60/EK un 2006/70/EK atceļ no 2017. gada 26. jūnija.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu IV pielikumā.

*67. pants***▼M1**

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2017. gada 26. jūnijam izpildītu šīs direktīvas prasības.

Dalībvalstis piemēro 12. panta 3. punktu no 2020. gada 10. jūlija.

Dalībvalstis izveido 30. pantā minētos reģistrus līdz 2020. gada 10. janvārim un 31. pantā minētos reģistrus līdz 2020. gada 10. martam, un 32.a pantā minētos centralizētos automatizētos mehānismus līdz 2020. gada 10. septembrim.

Komisija sadarbība ar dalībvalstīm nodrošina 30. un 31. pantā minēto reģistru savstarpēju savienojamību līdz 2021. gada 10. martam.

Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai šā panta 2. punktā minēto pasākumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

▼B

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

▼B

68. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas
Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

69. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B*I PIELIKUMS*

Turpmāk ir sniegts neizsmeļošs riska mainīgo rādītāju saraksts, kurus ņem vērā atbildīgie subjekti, nosakot, kādā apmērā piemērot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar 13. panta 3. punktu:

- i) konta vai attiecību mērķis;
- ii) līdzekļu apmērs, kādu klients plāno noguldīt, vai veikto darījumu apmērs;
- iii) darījumu attiecību regularitāte vai ilgums.

▼B*II PIELIKUMS*

Turpmāk ir sniegts 16. pantā minēto potenciāli zemāka riska situāciju faktoru un pierādījumu veidu neizsmēlošs saraksts.

1) Ar klientu saistīti riska faktori:

- a) biržā kotēti valsts uzņēmumi, uz kuriem attiecas informācijas izpaušanas prasības (tās paredz vai nu biržas noteikumi, vai tiesību akti vai piemērojami līdzekļi), kas paredz prasību nodrošināt faktisko īpašumtiesību pietiekamu pārredzamību;
- b) valsts pārvaldes iestādes vai uzņēmumi;
- c) klienti, kas ir rezidenti zemāka riska ģeogrāfiskajās zonās, kā noteikts 3) punktā.

2) Ar produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem saistīti riska faktori:

- a) dzīvības apdrošināšanas polises, kuru apdrošināšanas prēmija ir neliela;
- b) apdrošināšanas polises pensiju shēmām, ja polisei nav paredzēta priekšlaicīgas izmaksas iespēja un to nevar lietot kā nodrošinājumu;
- c) pensiju, pensiju fondu vai līdzīgas shēmas, kas nodrošina pensijas pabalstus darbiniekiem, ja iemaksas tiek veiktas no algu izmaksām un ja shēmas noteikumi neatļauj cedēt biedra līdzdalības daļu shēmā;
- d) finanšu produkti vai pakalpojumi, kas ietver atbilstīgi definētus un ierobežotus pakalpojumus dažiem klientu veidiem, lai uzlabotu piekļuvi finansālās iekļaušanas nolūkos;
- e) produkti, ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus pārvalda ar citiem faktoriem, piemēram, ar elektroniskā maka limitiem vai īpašumtiesību pārredzamību (piemēram, konkrētiem elektroniskās naudas veidiem).

▼M1

3) Ģeogrāfiskie riska faktori – reģistrācija, uzņēmējdarbības veikšanas vieta, dzīvesvieta:

▼B

- a) dalībvalstis;
- b) trešās valstis, kurās ir efektīvas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas sistēmas;
- c) trešās valstis, kurās, kā atzinuši uzticami avoti, ir zems korupcijas vai citu noziedzīgu darbību līmenis;
- d) trešās valstis, kurām, pamatojoties uz tādiem uzticamiem informācijas avotiem kā savstarpēji novērtējumi, sīki izstrādāti izvērtējuma ziņojumi vai publicēti turpmāku pasākumu ziņojumi, ir pārskatītajiem *FATF* ieteikumiem atbilstošas prasības attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu un kuras minētās prasības faktiski īsteno.

▼B*III PIELIKUMS*

Turpmāk sniegts 18. panta 3. punktā minēto potenciāli augstāka riska situāciju faktoru un pierādījumu veidu neizsmeļošs saraksts.

1) Ar klientu saistīti riska faktori:

- a) darījumu attiecības notiek neparastos apstākļos;
- b) klienti, kas ir rezidenti augstāka riska ģeogrāfiskajās zonās, kā noteikts 3) punktā;
- c) juridiskas personas vai veidojumi, kas ir individuālo aktīvu turētājas sabiedrības;
- d) sabiedrības, kurās ir akcionāru pārstāvji vai uzrādītāja akcijas;
- e) darījumdarbība, kurā plaši izmanto maksājumus skaidrā naudā;
- f) sabiedrības īpašumtiesību struktūra šķiet neparasta vai pārmērīgi sarežģīta, ņemot vērā sabiedrības darījumdarbības būtību;

▼M1

- g) klients ir trešās valsts valstspiederīgais, kas piesakās uz uzturēšanās tiesībām vai pilsonību dalībvalstī apmaiņā pret kapitāla pārvedumiem, īpašuma vai valdības obligāciju iegādi vai ieguldījumiem minētās dalībvalsts korporatīvās vienībās.

▼B

2) Ar produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem saistīti riska faktori:

- a) privātbaņķieru pakalpojumi;
- b) produkti vai darījumi, kas varētu veicināt anonimitāti;

▼M1

- c) darījumu attiecības vai darījumi bez tiešas saskares, kuros nepastāv konkrētas drošības garantijas, piemēram, elektroniskie identifikācijas līdzekļi, atbilstīgi uzticamības pakalpojumi, kā definēts Regulā (ES) Nr. 910/2014, vai jebkādas cita drošas, attālinātas vai elektroniskas identifikācijas process, ko reglamentējušas, apstiprinājušas vai atzinušas attiecīgās valsts iestādes;

▼B

- d) maksājums, kas saņemts no nezināmas vai nesaistītas trešās personas;
- e) jauni produkti un jauna darījumdarbības prakse, tostarp jauns īstenošanas mehānisms, un jaunu vai attīstošo tehnoloģiju izmantošana gan jauniem, gan jau esošiem produktiem;

▼M1

- f) darījumi saistībā ar naftu, ieročiem, dārgmetāliem, tabakas izstrādājumiem, kultūras artefaktiem un citiem priekšmetiem ar arheoloģisku, vēsturisku, kultūras un reliģisku nozīmi vai retu zinātnisku vērtību, kā arī ar ziloņkaulu un aizsargātām sugām.

▼B

3) Ģeogrāfiskie riska faktori:

- a) neskarot 9. pantu, trešās valstis, kurās, kā atzīts tādos uzticamos avotos kā savstarpējos novērtējumos, sīki izstrādātos novērtējuma ziņojumos vai publicētos turpmāku pasākumu ziņojumos, nav efektīvas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas sistēmas;
- b) valstis, kurās, kā atzīts uzticamos avotos, ir ievērojams korupcijas vai citu noziedzīgu darbību līmenis;
- c) valstis, uz kurām attiecas sankcijas, embargo vai līdzīgi pasākumi, kurus noteikusi, piemēram, ANO;
- d) valstis, kas sniedz finansējumu vai atbalstu teroristu darbībām vai kuru teritorijā darbojas sarakstos iekļautas teroristu organizācijas.

IV PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Šī direktīva	Direktīva 2005/60/EK	Direktīva 2006/70/EK
—		1. pants
—		3. pants
—		5. pants
—		6. pants
—		7. pants
1. pants	1. pants	
2. pants	2. pants	
2. panta 3. līdz 9. punkts		4. pants
3. pants	3. pants	
3. panta 9., 10., un 11. punkts		2. panta 1., 2. un 3. punkts
4. pants	4. pants	
5. pants	5. pants	
6. līdz 8. pants	—	
10. pants	6. pants	
11. pants	7. pants	
13. pants	8. pants	
14. pants	9. pants	
11. panta d) punkts	10. panta 1. punkts	
—	10. panta 2. punkts	
15., 16. un 17. pants	11. pants	
—	12. pants	
18. līdz 24. pants	13. pants	
22. pants		2. panta 4. punkts
25. pants	14. pants	
—	15. pants	
26. pants	16. pants	
—	17. pants	
27. pants	18. pants	
28. pants	—	
29. pants	19. pants	
30. pants	—	
31. pants	—	
—	20. pants	

▼B

Šī direktīva	Direktīva 2005/60/EK	Direktīva 2006/70/EK
32. pants	21. pants	
33. pants	22. pants	
34. pants	23. pants	
35. pants	24. pants	
36. pants	25. pants	
37. pants	26. pants	
38. pants	27. pants	
39. pants	28. pants	
—	29. pants	
40. pants	30. pants	
45. pants	31. pants	
42. pants	32. pants	
44. pants	33. pants	
45. pants	34. pants	
46. pants	35. pants	
47. pants	36. pants	
48. pants	37. pants	
49. pants	—	
50. pants	37.a pants	
51. pants	38. pants	
52. līdz 57. pants	—	
58. līdz 61. pants	39. pants	
—	40. pants	
—	41. pants	
—	41.a pants	
—	41.b pants	
65. pants	42. pants	
—	43. pants	
66. pants	44. pants	
67. pants	45. pants	
68. pants	46. pants	
69. pants	47. pants	